

*Będziesz miłował Pana, swego Boga...
a swego bliźniego jak siebie samego*
(Łk 10,27)

**Materiały na
TYDZIEŃ MODLITW
O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN
i cały rok 2024**

Warszawa 2023

© Copyright by

Rada ds. Ekumenizmu
Konferencji Episkopatu Polski
i
Polska Rada Ekumeniczna

Teksty Pisma Świętego:

Biblia Ekumeniczna

*to jest Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu z księgami deuterokanonicznymi.
Przekład z języków oryginalnych.*

© Towarzystwo Biblijne, wyd. I, Warszawa 2017

ISSN 0208-9424

Redakcja:

*Andrzej Gontarek
Sławomir Pawłowski
Edward Puślecki
Doroteusz Sawicki
Kalina Wojciechowska*

Przygotowanie do druku:
Sławomir Pawłowski

WPROWADZENIE

1. Słowo polskiego zespołu redakcyjnego

W poszukiwaniu jedności: na przestrzeni roku

Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan trwa od 18 do 25 stycznia. Termin ten został zaproponowany w 1908 r. przez pioniera ruchu ekumenicznego, Paula Wattsona z USA, aby obejmował czas między dniem wspominającym św. Piotra, a dniem upamiętniającym nawrócenie św. Pawła. Na półkuli południowej, gdzie w styczniu zwykle trwają wakacje, Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan jest zazwyczaj obchodzony w innym terminie, np. w okresie obejmującym święto Pięćdziesiątnicy (propozycja ruchu „Wiara i Ustrój” z 1926 r.), co również zyskuje rangę symbolu.

Pamiętając o potrzebie elastyczności, zachęcamy Kościoły, by korzystały z tych materiałów przez cały rok, by ukazać, jaki poziom wspólnoty został już osiągnięty, ale też, by nie ustawać w modlitwie o pełnię jedności, co jest wolą Chrystusa.

Dostosowanie tekstu

Ten materiał został przygotowany z założeniem, że w miarę możliwości będzie on dostosowywany do użytku w lokalnych okolicznościach. Należy wziąć pod uwagę miejscową praktykę liturgiczną oraz cały kontekst społeczny i kulturowy. Ideałem byłoby, gdyby taka adaptacja odbywała się we współpracy z różnymi Kościołami. W niektórych miejscach powstały już struktury ekumeniczne do adaptacji materiału; w innych, mamy nadzieję, konieczność jego adaptacji będzie bodźcem do tworzenia takich struktur.

Wspólnotowo i indywidualnie

Choć wspólnotowa modlitwa o jedność chrześcijan ma charakter uprzywilejowany, to jednak chrześcijanin powinien także modlić się do Ojca, „który widzi w ukryciu” (por. Mt 6,6). Materiały mogą służyć także tym, którzy chcieliby oddać się osobistej modlitwie w intencji jedności chrześcijan. Warto mieć przy tym świadomość, że wszyscy modlący się o większą widzialną jedność Kościoła – nawet gdy modlą się indywidualnie – tworzą wspólnotę.

Przygotowanie materiałów

Teksty zostały ostatecznie opracowane i zatwierdzone przez członków Międzynarodowego Komitetu mianowanego przez Komisję Wiary i Ustroju Światowej Rady Kościołów oraz papieską Dykasterię ds. Popierania Jedności Chrześcijan.

Po raz dwudziesty siódmy polską wersję materiałów przygotował ekumeniczny zespół redakcyjny powołany przez Komisję ds. Dialogu między Polską Radą Ekumeniczną a Konferencją Episkopatu Polski. Do zespołu redakcyjnego należą obecnie:

Bp dr Edward Puślecki	Honorowy Zwierzchnik Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego w RP, Warszawa
Bp dr Andrzej Gontarek	Zwierzchnik Kościoła Polskokatolickiego w RP, Warszawa
Dr hab. Kalina Wojciechowska	Kościół Ewangelicko-Augsburski w RP, Warszawa
Ks. dr Doroteusz Sawicki	Polski Autokefaliczny Kościół Prawosławny, Warszawa
Ks. dr hab. Sławomir Pawłowski SAC	Kościół Rzymskokatolicki, Lublin

2. Tekst biblijny

(Łk 10,25-37)

10.²⁵ Pewien znawca Prawa wstał i zadał Mu podchwytliwe pytanie: Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne? ²⁶ On mu odpowiedział: Co jest napisane w Prawie? Jak czytasz? ²⁷ Tamten powiedział: Będziesz miłował Pana, swego Boga, z całego swego serca, z całej swojej duszy, z całej swojej siły i całym swoim umysłem, a swego bliźniego jak siebie samego. ²⁸ Wtedy Jezus oznajmił: Słusznie odpowiedziałeś. Tak czyn, a będziesz żył. ²⁹ Lecz on, chcąc siebie usprawiedliwić, zapytał Jezusa: A kto jest moim bliźnim? ³⁰ Jezus, nawiązując do tego, powiedział: Pewien człowiek schodził z Jeruzalem do Jerycha i napadli na niego bandyci, którzy nie tylko go obrabowali, ale też poranili, zostawili na półumarłego i odeszli. ³¹ Przypadkiem schodził tą drogą pewien kapłan, zobaczył go i ominął. ³² Podobnie lewita, gdy przyszedł na to miejsce, zobaczył go i ominął. ³³ Natomiast pewien Samarytanin, który tamtędy podróżował i również obok niego przechodził, kiedy go zobaczył, ulitował się. ³⁴ Podszedł do niego, opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem, wsadził go na swoje zwierzę, zawiózł do zajazdu i opiekował się nim. ³⁵ Następnego dnia wyjął dwa denary, dał karczmarzowi i powiedział: Zajmij się nim, a jeśli coś więcej wydasz, oddam ci, kiedy będę wracał. ³⁶ Jak ci się wydaje? Który z tych trzech okazał się bliźnim tego, co wpadł w ręce bandytów? ³⁷ Tamten odpowiedział: Ten, który okazał mu miłosierdzie. Jezus na to: Idź i ty czyn podobnie.

3. Wprowadzenie w tematykę roku 2024

*Będziesz miłował Pana, swego Boga...
a swego bliźniego jak siebie samego*
(Łk 10,27)

Materiały na Tydzień Modlitwy o Jedność Chrześcijan w 2024 r. przygotował zespół ekumeniczny z Burkina Faso, wspierany przez lokalną Wspólnotę Chemin Neuf (CCN). Temat, który został wybrany to: „Będziesz miłował Pana, Boga swego... a swego bliźniego jak siebie samego” (Łk 10,27). Bracia i siostry z katolickiej archidiecezji Wagadugu, Kościoły protestanckie, gremia ekumeniczne i CCN w Burkina Faso z dużym zaangażowaniem współpracowały w przygotowaniu modlitw i rozważań, przeżywając to wspólne działanie jako prawdziwą ścieżkę ekumenicznej przemiany.

Kochać Boga i bliźniego w okresie kryzysu bezpieczeństwa

Burkina Faso znajduje się w Afryce Zachodniej, w regionie Sahelu, który obejmuje sąsiednie kraje Mali i Niger. Zajmuje obszar 174 tys. km² i ma 21 milionów mieszkańców należących do około sześćdziesięciu grup etnicznych. Pod względem religijnym 64% populacji to muzułmanie, 9% wyznaje tradycyjne religie afrykańskie, a 26% to chrześcijanie (20% katolicy, 6% protestanci). Te trzy grupy religijne są obecne w każdym regionie kraju i reprezentowane w praktycznie każdej rodzinie.

Burkina Faso przeżywa obecnie poważny kryzys bezpieczeństwa, który dotyka wszystkie wspólnoty wiernych. Pokrwawym ataku dżihadystów w 2016 r. poczucie bezpieczeństwa dramatycznie zmalało. Kraj doświadczył ataków terrorystycznych, bezprawia i handlu ludźmi. Zginęło ponad trzy tysiące osób, a prawie dwa miliony zostało przesiedlonych. Tysiące szkół, ośrodków zdrowia i budynków lokalnej administracji zamknięto, a znaczna część infrastruktury społeczno-gospodarczej i transportowej uległa zniszczeniu. Ataki na różne grupy etniczne

zwiększając ryzyko konfliktów między społecznościami, naruszając pokój, bezpieczeństwo i jedność narodową.

Kościół chrześcijański również padał ofiarą uzbrojonych band terrorystycznych. Duchowni i katecheci byli zabijani podczas nabożeństw, a los wielu porwanych pozostaje nieznanym. Z powodu terroryzmu zamknięto większość kościołów chrześcijańskich na północy, wschodzie i północnym zachodzie kraju. W tych rejonach chrześcijanie nie mogą otwarcie praktykować swojej wiary. W innych konieczne było ograniczenie nabożeństw ze względów bezpieczeństwa; w wielu dużych miastach nabożeństwa odbywają się w asyście policji.

Mimo wysiłków zarówno państwa, jak i wspólnot religijnych kraj staje się coraz bardziej niestabilny, a radykalne bojówki rosną w siłę. Zauważyć jednak można pewną solidarność między chrześcijanami, muzułmanami i wyznawcami tradycyjnych kultów. Przywódcy religijni pracują nad znalezieniem trwałych rozwiązań dla pokoju i pojednania. Na przykład Komisja Dialogu Chrześcijańsko-Muzułmańskiego Konferencji Biskupów Katolickich Burkina Faso i Nigru dokłada wielu starań, aby wspierać dialog i współpracę między religiami i grupami etnicznymi.

Na apele rządu wzywające do modlitwy o pokój i pojednanie poszczególne Kościoły odpowiedziały codzienną modlitwą i postem. Kościoły katolickie i protestanckie podjęły intensywne działania, by nieść pomoc przesiedleńcom uchodźcom. Organizowane były spotkania mające na celu uświadomienie i identyfikację problemu, ukazanie wartości braterstwa oraz opracowanie strategii powrotu do trwałego pokoju. Pragnienie i nadzieję na pokój wyraża też tradycyjne przysłowie Mossi (największej grupy etnicznej w Burkina Faso): „Bez względu na charakter i czas trwania walki, moment pojednania nadejdzie.”

Wspólna praca nad tekstami na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan 2024 stanowiła wyzwanie dla różnych Kościołów w Burkina Faso. Trzeba było przełamać uprzedzenia i wzajemną nieufność, by razem modlić się i pracować w duchu miłości. Miłość Chrystusa, która jednoczy wszystkich chrześcijan, jest silniejsza niż podziały, a chrześcijanie z Burkina Faso zdecydowali się kroczyć ścieżką miłości Boga i miłości

bliźniego. Są przekonani, że miłość przezwycięży przemoc, która obecnie dotyka ich kraj.

Tekst biblijny

Fundamentalne miejsce miłości w życiu chrześcijańskim

Miłość stanowi sedno wiary chrześcijańskiej. Bóg jest Miłością, a „miłość Chrystusa gromadzi nas w jedno” (*Ubi caritas* przypisywane Paulinowi z Akwilei). Naszą tożsamość odnajdujemy w doświadczeniu miłości Boga (por. J 3,16), a świat poznaje ją, patrząc jak się wzajemnie miłujemy (J 13,35). We fragmencie wybranym na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan 2024 (Łk 10,25-37) Jezus potwierdza obecne w żydowskiej tradycji nauczanie z Księgi Powtórzonego Prawa 6,5, „Będiesz więc miłował Pana, twego Boga, z całego swego serca i z całej duszy swojej, i z całej swojej siły”; i Księgi Kapłańskiej 19,18b, „będziesz miłował bliźniego jak siebie samego”.

Znawca Prawa pyta Jezusa: „Akto jest moim bliźnim?”. Pytanie o to, jak daleko powinien sięgać biblijny obowiązek miłości, stanowiło przedmiot sporu wśród uczonych w Prawie. Tradycyjnie uważano, że obowiązek ten dotyczy Izraelitów i osiadłych w Izraelu przybyszów. Później przykazanie straciło zastosowanie do cudzoziemców okupujących kraj. Z czasem, gdy sam judaizm uległ zróżnicowaniu, uważano, że dotyczy ono tylko konkretnej szkoły teologicznej. Pytanie zadane Jezusowi jest zatem prowokacją. Jezus odpowiada na nie przypowieścią o miłosiernym Samarytaninie, wykraczającą daleko poza ówczesne schematy myślenia.

Wielu pisarzy wczesnochrześcijańskich, takich jak Orygenes, Klemens Aleksandryjski, Jan Chryzostom i Augustyn, dostrzegało w tej przypowieści Boży plan zbawienia świata. W człowieku idącym z Jerozolimy widzieli obraz Adama – tj. całej ludzkości – zstępującej z raju na ten świat pełen wrogich sił, które jak zbójcy atakują ją i ranią. W kapłanie i lewicie widzieli wierzących bardziej związanych z literą Prawa niż z duchem wiary. Chrystusa widzieli jako tego, który poruszony współczuciem przyszedł z pomocą na wpół martwemu człowiekowi, leczył jego

rany i przyprowadził w bezpieczne miejsce do zajazdu, który postrzegali jako obraz Kościoła. Obietnica powrotu Samarytanina była interpretowana jako zapowiedź ponownego przyjścia Pana.

Chrześcijanie są przez Jezusa wezwani do wyrażania miłości bliźniego w taki sposób, jak zrobił to miłosierny Samarytanin, do okazywania miłosierdzia i współczucia potrzebującym, niezależnie od ich tożsamości religijnej, etnicznej czy społecznej. Jednak o taką miłość bliźniego jest dziś bardzo trudno. Wojny w wielu zakątkach świata, nierówności społeczne i wyzysk blokują naszą zdolność do okazywania bezwarunkowej Chrystusowej miłości. Takiej miłości musimy się nauczyć, byśmy bez względu na różnice mogli stać się dla siebie bliźnimi, takimi jak Samarytanin w Ewangelii.

Droga ekumenii

Jezus modlił się, aby wszyscy Jego naśladowcy byli jedno (por. J 17,21), a zatem chrześcijanie nie mogą stracić nadziei ani przestać się modlić i pracować na rzecz jedności. Łączy ich miłość do Boga w Chrystusie i doświadczenie poznania miłości Boga widoczne, kiedy wspólnie modlą się, wielbią i służą Bogu. Jednak w stosunkach między Kościołami, w tym w Burkina Faso, pozostaje to wyzwaniem. Brak wiedzy wzajemna podejrzliwość Kościołów względem siebie mogą osłabić zaangażowanie w działania na rzecz jedności. Niektórzy obawiają się, że ekumenizm może prowadzić do utraty tożsamości wyznaniowej. Taka rywalizacja między Kościołami jest zaprzeczeniem modlitwy Jezusowej. Podobnie jak kapłan i lewita we fragmencie Ewangelii chrześcijanie często tracą otwartość na wspólnotę z braćmi i siostrami. Usprawiedliwiają to tradycjami i przepisami religijnymi. Podczas Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan prośmy Pana, aby przyszedł nam z pomocą, by opatrywał nasze rany, jeśli zostaliśmy skrzywdzeni, dodawał nam otuchy i miłości, jeśli nie widzimy bliźniego w cierpiącym obok nas, a tym samym pozwalał nam kroczyć drogą ekumenizmu z pewnością i nadzieją.

Jedność chrześcijańska w służbie szerzenia idei pokoju i pojednania

Specyficzny kontekst społeczny i polityczny Burkina Faso pokazuje, jak istotne jest dążenie do pokoju i pojednania. Budowanie pokoju i pojednania powinno opierać się na fundamencie miłości takiej, do jakiej wzywa Jezus i takiej, która będzie wspólnym chrześcijańskim świadectwem wobec świata.

Wspólnoty chrześcijańskie w Burkina Faso starają się realizować wezwanie do miłości poprzez wzajemną gościnność. Jest to szczególnie widoczne podczas Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan, kiedy wierni różnych Kościołów odwiedzają się wzajemnie i wspólnie uczestniczą w nabożeństwach. Podczas tych spotkań czyta się teksty z francuskiej Biblii ekumenicznej przetłumaczonej na języki lokalne. W te tłumaczenia zaangażowani byli przedstawiciele różnych wyznań. Kościoły współpracują również w promowaniu braterstwa, pokoju i bezpieczeństwa w Burkina Faso. Niosą Chrystusa swoim braciom i siostram, pomagając tym, którzy wpadli w ubóstwo i niedolę.

Jak mówi afrykańskie przysłowie: „Drzewo nie zasłoni lasu”. Te pozytywne przykłady nie mogą ukryć faktu, że na drodze do jedności pozostaje jeszcze wiele problemów do rozwiązania. Czasami Kościoły Burkina Faso, choć dążą do realizacji prawdziwej miłości, jak nakazuje Chrystus, odnoszą się do siebie jak Samarytanie i Żydzi, podzieleni kulturowo i teologicznie. W takich momentach szczególnie wyraźnie widać konieczność ekumenicznej przemiany, by móc służyć sobie wzajemnie, polewać powstałe rany oliwą i winem i oczekiwać ich zagojenia.

Zajazd w przypowieści o miłosiernym Samarytaninie był często interpretowany przez ojców Kościoła jako symbol Kościoła. Jak Samarytanin przyprowadził rannego do zajazdu, tak Chrystus powierza naszym Kościołom rannych i potrzebujących tego świata, aby ich opatrywać i przywracać im zdrowie. Ta misja jest najlepszą drogą do jedności, która jest darem Boga dla ludu Bożego.

4. Przygotowanie materiałów na 2024 rok

Międzynarodowy zespół przygotowujący materiały na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan 2024, powołany wspólnie przez Dykasterię ds. Popierania Jedności Chrześcijan oraz Komisję Wiara i Ustrój Światowej Rady Kościołów, obejmuje ekumeniczną grupę chrześcijan z Burkina Faso, w tym przedstawicieli katolickiej archidiecezji Wagadugu i Kościołów protestanckich, koordynowaną przez Wspólnotę Chemin Neuf w tym kraju. Zespół spotkał się w Rzymie w dniach 25-29 września 2022 r. Spotkanie odbyło się w Casa San Giuseppe di Cluny, od 2016 r. zarządzanym przez Wspólnotę Chemin Neuf, której członkowie szczególnie aktywnie angażują się w pracę na rzecz jedności chrześcijan.

Przygotowanie tekstów na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan pomogło ekumenicznej grupie redakcyjnej uznać, że miłość Chrystusa jednoczy wszystkich chrześcijan, czyni silniejszymi od podziałów i pomaga rozwiązywać problemy społeczne i polityczne.

Pracom przewodniczyli wspólnie ks. dr Mikie Roberts ze Światowej Rady Kościołów w Genewie i ks. Anthony Currer z Dykasterii ds. Popierania Jedności Chrześcijan w Rzymie.

Członkowie Zespołu Międzynarodowego:

o. Martin Browne OSB	Dykasteria ds. Popierania Jedności Chrześcijan (Rzym)
ks. Peter Colwell	Kościoły Razem w Brytanii & Irlandii (Londyn)
ks. Anthony Currer	Dykasteria ds. Popierania Jedności Chrześcijan (Rzym)
ks. Miguel Desjardins CCN	Konferencja Biskupów Francji (Paryż)
dr Ani Ghazaryan Drissi	Światowa Rada Kościołów (Genewa)

s. Leticia Candelario Lopez FMVD	Zgromadzenie Misjonarzy Słowa Bożego (Singapur)
ks. dr Odair Pedroso Mateus	Światowa Rada Kościołów (Genewa)
o. James Puglisi SA	Centropro Unione (Rzym)
ks. dr Mikie Roberts	Światowa Rada Kościołów (Genewa)
pastor dr Jochen Wagner	Stowarzyszenie Kościołów Chrześcijańskich Niemiec (Frankfurt)
dr Clare Watkins	Uniwersytet Roehampton (Londyn)

Członkowie Grupy Roboczej BurkinaFaso:

ks. Ousman Justin Bande	Seminarium św. Jana Chrzciciela, Wagadugu
Ezechiel Amadou Hebie	Wspólnota Chemin Neuf
ks. David Ilboudo	Archidiecezja Wagadugu
pastor Tegwende Léonard Kinda	Stowarzyszenie Ewangelickich Kościołów Reformowanych
pastor Patrice Kobamba	Towarzystwo Biblijne Burkina Faso
Yvonne Nikiema	Archidiecezja Wagadugu
Henri Rouamba	Wspólnota Chemin Neuf
s. Yolande Tapsoba CCN	Wspólnota Chemin Neuf
Florence Zaongo	Wspólnota Chemin Neuf
Alix Zongo	Wspólnota Chemin Neuf

5. Sytuacja ekumeniczna w Burkina Faso

Kościół w Burkina Faso są świadome, że podziały między chrześcijanami ranią Chrystusa i samych chrześcijan, dlatego pragną ponownie odkrywać swoją jedność w Chrystusie. Budują mosty, zobowiązując się „nieodwołalnie do podążania ścieżką zadania ekumenicznego, słuchając w ten sposób Ducha Pana” (Jan Paweł II, *Ut unum sint* 3). Aby to zobowiązanie realizować, powstały rozmaite inicjatywy i gremia ekumeniczne. Należą do nich: Federacja Kościołów i Misji Ewangelickich (FEME), z pastorem Henri Yie jako prezydentem oraz Rada Misji, Posług i Kościołów Ewangelickich, (CEMMEB), grupa Kościołów protestanckich, które nie są członkami FEME, kierowana przez pastora Karima-Zongo z Międzynarodowego Kościoła w Wagadugu. Młoda grupa lokalnych Kościołów – Stowarzyszenie Reformowanych Kościołów Ewangelickich Burkina Faso, kierowane przez pastora Moumouni Ouédraogo, jest członkiem Stowarzyszenia Rad i Kościołów Chrześcijańskich w Afryce Zachodniej, Konferencji Kościołów Całej Afryki, Światowej Wspólnoty Kościołów Reformowanych i Światowej Rady Kościołów.

Jeśli chodzi o Kościół rzymskokatolicki, spotkanie Konferencji Episkopatu Burkina Faso i Nigru odbyło się w lutym 2014 r. z udziałem Zborów Bożych. Zgromadzenie ustanowiło biskupią komisję ds. dialogu ekumenicznego, która rozpoczęła współpracę z różnymi wspólnotami wyznaniowymi obecnymi w Burkina Faso. Przyjęło też „Dokument z Limy” Komisji Wiara i Ustrój Światowej Rady Kościołów – *Chrzest, Eucharystia i Posługiwanie duchowne*. Głównym celem współpracy było wzajemne uznanie chrztu, a wnioski zostały opracowane w Narodowym Centrum Kardynała Paula Zoungrana w listopadzie 2017 r.

Ważnym przykładem działalności ekumenicznej jest praca Towarzystwa Biblijnego nad tłumaczeniem Biblii na różne języki lokalne. Formą jej rozpowszechniania są Dni i Miesiące Biblijne.

„Ekumenizm duchowy” przenika Tydzień Modlitwy o Jedność Chrześcijan, który uznawany jest za duszę działania ekumenicznego w Burkina Faso. Kościoły parafialne organizują wtedy nie tylko wspólne

nabożeństwa czy spotkania, ale również koncerty. Najbardziej namacalnymi owocami dialogu ekumenicznego, zwłaszcza ekumenizmu praktycznego, są wspólne, solidarne działania podejmowane na rzecz pojednania, pokoju i sprawiedliwości społecznej w Burkina Faso.

Dostrzegalne trudności

W pracy na rzecz jedności chrześcijan widoczne są też trudności. Należą do nich: brak motywacji i zaangażowania; utrzymywanie się postaw naznaczonych wzajemnym strachem, podejrzeniami i nieufnością; brak osób zorientowanych w kwestiach ekumenicznych; kwestia reprezentatywności wyznaniowej i społecznej w gremiach ekumenicznych; problem wzajemnego uznawania chrztu; brak forum dialogu akademickiego i wspólnych rozstrzygnięć odnośnie do uznania małżeństw mieszanych wyznaniowo.

Kościół i wspólnoty chrześcijańskie Burkina Faso zgadzają się więc z tezą, że „długa droga dzieli nas jeszcze od tego błogosławionego dnia, w którym urzeczywistni się pełna jedność w wierze i będziemy mogli zgodnie sprawować świętą Eucharystię Pana.” (Jan Paweł II, *Ut unum sint* 77).

Promyki nadziei

Mimo wspomnianych trudności możliwe jest uczynienie kilku jeszcze kroków w kierunku głębszych relacji i pojednania między Kościołami. Na przykład wspólna organizacja ekumenicznych modlitw i uroczystości poza Tygodniem Modlitw o Jedność Chrześcijan; promowanie spotkań międzywyznaniowych; tłumaczenie oficjalnych tekstów na temat ekumenizmu; edukacja chrześcijańska w duchu ekumenicznym; wykorzystanie doświadczenia Wspólnoty Chemin Neuf w przygotowaniu i wsparciu międzywyznaniowych związków małżeńskich, a także dzielenie się doświadczeniami duchowymi. Kościoły muszą włączyć inicjatywy ekumeniczne do swoich planów duszpasterskich i promować formację ekumeniczną wśród duszpasterzy i wiernych.

Prawdziwe nawrócenie: duchowe, duszpasterskie i kościelne bez prozelityzmu i fałszywego irenizmu jest niezbędne dla owocnego dialogu ekumenicznego. Jedność chrześcijańska, która ma swoje źródło i ostateczny cel w miłości Ojca, Syna i Ducha Świętego, to łaska, o którą trzeba zwrócić się do Boga w modlitwie.

6. Prezentacja Wspólnoty Chemin Neuf

Wspólnota Chemin Neuf (CCN) to wspólnota katolicka o charyzmacie ekumenicznym, powstała w Lyonie w 1973 r., działająca obecnie na pięciu kontynentach. Czerpie inspirację, podobnie jak wiele nowych wspólnot, z dynamiki II Soboru Watykańskiego. Jest zakorzeniona zarówno w tradycji ignacjańskiej, jak i w doświadczeniu odnowy charyzmatycznej. Małżeństwa, konsekrowani bracia i siostry, kobiety i mężczyźni z różnych krajów, różnych kultur i różnych wyznań wybrali życie wspólnotowe na wzór Jezusa i Jego uczniów. Mieszkając w tym samym rejonie lub pod tym samym dachem, codziennie doświadczają, że dzielenie się tym, kim są, czyni ich prawdziwymi braćmi i siostrami. Na ścieżce wspólnego życia doświadczają bogactwa różnorodności, zwłaszcza że realizują zadanie pojednania. Z tej komunii wyrasta radość i celebrowanie, które są w centrum wspólnoty.

Wspólnota CCN liczy 2400 członków, w 30 krajach, w 80 diecezjach; wśród nich jest 400 konsekrowanych celibatariuszy, w tym 120 kapłanów. Założycielem wspólnoty jest ojciec Laurent Fabre. Jego następcą w 2016 roku został ojciec François Michon. W Burkina Faso CCN ma około 70 zaangażowanych członków, głównie małżeństw, ale także kapłanów i konsekrowanych sióstr (więcej informacji: <https://www.chemin-neuf.fr> lub <http://bf.chemin-neuf.org>.)

Wspólnota Chemin Neuf ma powołanie ekumeniczne: „Abyśmy wszyscy stanowili jedno” (J 17,21). „Odważyliśmy się wierzyć w widzialną jedność Kościoła i otrzymaliśmy wezwanie do pracy na rzecz tej jedności ze wszystkich naszych sił” (*Konstytucje*, s. 20). Jezus jako pierwszy

modlił się o jedność, a członkowie CCN zapragnęli uczynić tę modlitwę swoją własną. „Cokolwiek możemy zrobić razem, zróbmy to”. Kato-
licy, prawosławni, ewangelicy, anglikanie i zielonoświątkowcy dzielą
codzienne życie i wspólnie realizują swoje zadania. Robią to, aby dawać
świadczenie miłości Ojca do wszystkich Jego dzieci. Oferują formację
ekumeniczną i pragną zaangażować swoje Kościoły do nawiązania więzi
z innymi wspólnotami chrześcijańskimi.

7. Oficjum o Jedności Chrześcijan

Przedstawiamy praktykowany przez Wspólnotę Chemin Neuf schemat Oficjum o Jedności Chrześcijan (nazwa „oficjum”, od łac. *officium divinum* – służba Boża, stała się określeniem publicznej modlitwy Kościoła, np. Liturgii Godzin). Można je wykorzystać podczas trwania Tygodnia, niezależnie od nabożeństwa ekumenicznego zaproponowanego przez chrześcijan z Burkina Faso.

Niniejsze oficjum posiada schemat podobny do liturgicznej jutrzni Kościoła łacińskiego. Jednakże jego specyficznym elementem jest **symbol pustego kielicha i pateny**. Każdego dnia członkowie Wspólnoty Chemin Neuf modlą się, prosząc Jezusa, przez Ducha Świętego, aby należycie „pozwolił nam doświadczyć cierpienia podziałów”. Aby to zilustrować, dwie osoby niosą w procesji pusty kielich i patenę i umieszczają je na ołtarzu, ilustrując w ten sposób grzech podziału, ogołaczający nas z darów Bożych. Jednocześnie modlący się proszą „o nadzieję ponad wszelką nadzieję”, wierząc, że pewnego dnia wszyscy zgromadzimy się przy tym samym stole, aby wspólnie łamać chleb – by „czyścić to na moją pamiętkę”, jak powiedział Jezus (Łk 22,19). Zazwyczaj podczas procesji do ołtarza z pustym kielichem i pateną zgromadzenie śpiewa Psalm 122 („Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano: Pójdziemy do domu Pana!”). Jego słowa odnoszą się do pielgrzymki ku Jerozolimie, która w zamyśle Bożym ma być świętym miastem jedności.

Oficjum zawiera także **modlitwę o jedność chrześcijan** odmawianą codziennie we Wspólnocie Chemin Neuf, zainspirowaną słowami ks. Paula Couturiera (1881-1953), pioniera Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan.

Porządek oficjum:

Powitanie i prezentacja

Z wyjaśnieniem charakteru oficjum, w tym znaczenia stosowanych symboli.

Rozpoczęcie

Boże, wejrzyj ku wspomnieniu memu.

Panie, pośpiesz ku ratunkowi memu.

Chwała Ojcu...

Psalm 122

Śpiewany jako hymn w postawie stojącej. W procesji dwie osoby niosą do ołtarza pusty kielich i patenę.

Psalmodia

Jeden lub dwa psalmy albo pieśni, śpiewane z antyfonami przed i po każdym psalmie.

Czytanie Pisma Świętego

Po czytaniu może nastąpić homilia, świadectwo, prezentacja na temat Kościoła lub wydarzenia ekumenicznego albo lektura chrześcijańskiego autora.

Kantyk Zachariasza (Łk 1,68-79)

Śpiewany w postawie stojącej, z antyfoną przed i po kantyku.

Modlitwa wstawiennicza

Prośby, podziękowania lub błogosławieństwa dotyczące naszych Kościołów, ich liderów i wiernych lub określonych wydarzeń.

Modlitwa o jedność chrześcijan

(z inspiracji ks. Paula Couturiera)

„Panie Jezu, który modliłeś się, aby wszyscy byli jedno,
prosimy Cię o jedność chrześcijan taką, jakiej Ty chcesz,
poprzez środki, jakie Ty wybierasz.
Niech Twój Duch Święty da nam doświadczyć cierpienia podziałów,
zobaczyć nasz grzech i mieć nadzieję ponad wszelką nadzieję.
Amen”.

Modlitwa Pańska

Zakończenie

Błogosławmy Panu.
Bogu niech będą dzięki.

Część II

NABOŻEŃSTWO EKUMENICZNE

1. Wskazówki dla przygotowujących nabożeństwo

Wybór tekstów biblijnych i liturgicznych przygotowany przez zespół ekumeniczny z Burkina Faso, wspierany przez lokalną wspólnotę Chemin Neuf (CCN), inspirowany jest obrazem miłosiernego Samarytanina z przypowieści (Łk 10,25-37), w której Jezus pokazuje, co to znaczy kochać bliźniego, w odpowiedzi na pytanie dotyczące przykazania Starego Testamentu: „Będziesz miłował Pana, swego Boga ... a swego bliźniego jak siebie samego” (Pwt 6,5 i Kpł 19,18b).

Teksty przypisane prowadzącemu (P) mogą być podzielone między różnych duchownych lub przedstawicieli różnych wyznań. Podobnie teksty przypisane lektorowi (L) mogą być czytane przez kilka osób. Rozesłać i udzielić błogosławieństwa mogą wspólnie duchowni/ przedstawiciele różnych wyznań.

2. Porządek nabożeństwa

P	Prowadzący
L	Lektor
W	Wszyscy

Pieśń

Zaproszenie do modlitwy

P W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

W Amen.

P Zebraliśmy się jako bracia i siostry, aby modlić się o jedność chrześcijan.

Teksty na ten rok zostały przygotowane przez chrześcijan z Burkina Faso w Afryce. Tam zmęczonym podróżą gościom podaje się wodę, by mogli ugasić pragnienie i przemyć zakurzone twarze. Witając Was, Bracia i Siostry, ofiarujemy Wam pokrzepiającą wodę naszej miłości i oczyszczającą wodę wspólnej modlitwy.

Sercem naszej modlitwy jest przypowieść o miłosiernym Samarytaninie, w której słyszymy Boże wezwanie do miłości Boga i miłości bliźniego. Przygotujmy się na spotkanie z Bogiem Miłości. Oddajmy Mu chwałę i złożmy nasze dziękczynienie.

Litania uwielbienia i dziękczynienia

L Chwała Tobie, Panie, bo wlałeś swoją miłość w nasze serca, abyśmy nigdy nie tracili nadziei. Ty swoją miłością uwalniasz nasze życie od strachu i opatrujesz nasze poranione i zbolełe serca. Bądź uwielbiony za wszystkich, którzy sięją ziarna miłości i nadziei wśród swoich bliźnich na całym świecie. Chwalimy Cię, Panie.

W Chwalimy Cię, Panie.

L Odwieczny Boże, dziękujemy Ci za dar Jezusa, Twojego Syna, Odkupiciela wszystkich ludzi. Dziękujemy za łaskę nawrócenia

i wszystkie ziarna wiary, nadziei i miłości pośród nas i na całym świecie. Dziękujemy za wiarę, którą otrzymaliśmy od apostołów, za modlitwę Jezusa o jedność i za dar Dobrej Nowiny o zbawieniu. Dziękujemy Ci, Panie.

W Dziękujemy Ci, Panie.

L Miłosierny Boże, wielbimy Cię za Twą hojną miłość do wszystkich ludzi – miłość tak doskonałą, że przekracza nasze rozumienie; miłość, która nie czyni różnicy ze względu na rasę, narodowość, płeć czy status społeczny. Wychwalamy Cię, który z miłości posłałeś na świat swojego Syna, Jezusa Chrystusa i nieustannie, poprzez Ducha Świętego, wlewasz w nasze życie swoją miłość. Wielbimy Cię, Panie.

W Wielbimy Cię, Panie.

Hymn „Chwała na wysokości Bogu”

Akt pokuty

P Stajemy teraz przed Tobą, Boże, aby wyznać nasze grzechy:

L Szukając szczęścia bez Boga i lekceważąc przykazanie miłości, odwróciliśmy się od Boga i bliźniego. Nasz egoizm, pragnienie posiadania i panowania oddzielają nas od Boga i bliźniego. Panie, zmiłuj się nad nami.

W Panie, zmiłuj się nad nami.

L Kiedy podążamy za ideologiami odbierającymi ludziom ich godność, budujemy mury podziałów, wzniesiamy pożogę wojen

i przemocy oraz zapominamy o Bożym przykazaniu wzajemnej miłości. Panie, zmiłuj się nad nami.

W Panie, zmiłuj się nad nami.

L Skamieniały nasze serca. Pozbawieni współczucia oszukujemy samych siebie, a w bliźnich nie dostrzegamy już Jezusa. Panie, zmiłuj się nad nami.

W Panie, zmiłuj się nad nami.

L Nie ma już w naszych sercach i umysłach miejsca na Bożą nieskończoną i bezwarunkową miłość do każdego. Zamykając się na tę miłość, błądzimy w mroku egoizmu, przemocy, obojętności i braku sensu. Panie, zmiłuj się nad nami.

W Panie, zmiłuj się nad nami.

P Boże, Ojcze naszego Pana, Jezusa Chrystusa, którego posłałeś w pełni czasu, aby odkupił całe stworzenie, prosimy Cię, miej litość nad nami, przebacz nam nasze winy i niech miłością Twą przemieni nas Twój Święty Duch. Chwała niech będzie Bogu, którego jednym głosem wielbimy:

Trishagion

„Po trzykroć Święty” – jedna z najstarszych modlitw chrześcijańskich. Śpiewana jest często podczas nabożeństw w Kościołach Wschodu i Zachodu. Niektóre tradycje utrzymują, że po raz pierwszy wypowiedział ją Nikodem, gdy zdejmował z krzyża ciało Pana Jezusa.

W Święty Boże!
Święty Mocny!
Święty Nieśmiertelny!
Zmiłuj się nad nami!
(3x)

CZYTANIE: Rdz 18,1-8*Bóg w gościnie u Abrahama***Czytanie z Księgi Rodzaju**

Potem PAN ukazał [Abrahamowi] się pod dębami Mamre, gdy siedział u wejścia do namiotu w upale dnia. Spojrzał w górę i zobaczył trzech mężczyzn stojących naprzeciw niego. Jak tylko ich ujrzął, natychmiast od wejścia do namiotu pospieszył im na spotkanie i pokłonił się aż do ziemi. I powiedział: Panie mój! Jeżeli znalazłem życzliwość w twoich oczach, nie omijaj swojego sługi. Pozwól, by przyniesiono trochę wody, abyście obmyli nogi, a potem odpoczniecie pod drzewem. Skoro przechodzicie koło swego sługi, to przyniosę też kawałek chleba i posilicie się, a później pójdziecie dalej. Oni zaś odpowiedzieli: Uczyń tak, jak powiedziałaś.

Abraham pośpieszył więc do namiotu Sary i powiedział: Szybko zagnieć trzy miary najlepszej mąki i zrób placki. Następnie pobiegł Abraham do trzody, wziął cielę, delikatne i dorodne, dał swemu słudze, który szybko je przyrządził. Wziął też masło, mleko i cielę, które przyrządził, i postawił przed nimi. Sam zaś stanął obok nich pod drzewem, a oni jedli.

Oto słowo Boże**PSALM RESPONSORYJNY:** Ps 138*Pan widzi unizonego***Refren:** Głośmy z weselem: Bóg jest między nami!

Będę Cię wysławiał z całego serca,

Będę Ci śpiewał wobec bogów.

Pokłonię się Twojej świętej świątyni,

będę wysławiał Twoje imię za Twoją łaskę i wierność.

Refren: Głośmy z weselem: Bóg jest między nami!

Wywyższyłeś bowiem ponad wszystko

swoje imię i słowo.

Kiedy wzywałem Ciebie, Ty mnie wysłuchałeś,
nappełniłeś mocą moją duszę.

Refren: Głośmy z weselem: Bóg jest między nami!
Wszyscy królowie ziemi będą Ciebie, PANIE, wysławiać,
gdy usłyszą słowa ust Twoich.
Będą opiewać drogi PANA,
bo wielka jest chwała PANA.

Refren: Głośmy z weselem: Bóg jest między nami!
Chociaż PAN jest wywyższony,
widzi unizonego i pysznego rozpoznaje z daleka.
Choćbym chodził wśród utrapienia,
Ty mnie zachowasz przy życiu.

Refren: Głośmy z weselem: Bóg jest między nami!
Na przekór złości moich wrogów wyciągniesz swoją rękę,
wybawisz mnie swoją prawicą.
PAN dokona tego dla mnie!
PANIE, Twoja łaska trwa wieki,
Nie porzucaj dzieła rąk swoich!

Refren: Głośmy z weselem: Bóg jest między nami!

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Będziesz miłował Pana, swego Boga,
A swego bliźniego jak siebie samego.
Alleluja. Alleluja. Alleluja.

EWANGELIA: Łk 10,25-37

Przypowieść o miłosiernym Samarytaninie

Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Pewien znawca Prawa wstał i zadał [Jezusowi] podchwytliwe pytanie: Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne? On mu

odpowiedział: Co jest napisane w Prawie? Jak czytasz? Tamten powiedział: Będziesz miłował Pana, swego Boga, z całego swego serca, z całej swojej duszy, z całej swojej siły i całym swoim umysłem, a swego bliźniego jak siebie samego. Wtedy Jezus oznajmił: Słusznie odpowiedziałeś. Tak czyn, a będziesz żył. Lecz on, chcąc siebie usprawiedliwić, zapytał Jezusa: A kto jest moim bliźnim?

Jezus, nawiązując do tego, powiedział: Pewien człowiek schodził z Jeruzalem do Jerycha i napadli na niego bandyci, którzy nie tylko go obrabowali, ale też poranili, zostawili na półumarłego i odeszli. Przypadkiem schodził tą drogą pewien kapłan, zobaczył go i ominął. Podobnie lewita, gdy przyszedł na to miejsce, zobaczył go i ominął. Natomiast pewien Samarytanin, który tamtędy podróżował i również obok niego przechodził, kiedy go zobaczył, ulitował się. Podszedł do niego, opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem, wsadził go na swoje zwierzę, zawiózł do zajazdu i opiekował się nim. Następnego dnia wyjął dwa denary, dał karczmarzowi i powiedział: Zajmij się nim, a jeśli coś więcej wydasz, oddam ci, kiedy będę wracał.

Jak ci się wydaje? Który z tych trzech okazał się bliźnim tego, co wpadł w ręce bandytów? Tamten odpowiedział: Ten, który okazał mi miłosierdzie. Jezus na to: Idź i ty czyn podobnie.

Oto słowo Pańskie

Homilia/Kazanie

Po nim chwila milczenia lub pieśń.

Hymn miłości

inspirowany przez 1 Kor 13

Czytany antyfonalnie: połowa zgromadzenia czyta pierwszą część każdego wezwania, a druga połowa czyta drugą

I Gdybym mówił językami ludzi i aniołów,
 a miłości bym nie miał,
 stałbym się jak miedź brzęcząca lub jak cymbał brzęmiący.

- II** Gdybym miał dar prorocstwa,
znał wszystkie tajemnice i posiadał wszelką wiedzę;
Gdybym miał wiarę tak wielką, że przenosiłbym góry;
a miłości bym nie miał,
byłbym niczym.
- I** Gdybym rozdał na jałmużnę całą majątność,
Gdybym nawet swoje ciało wystawił na spalenie,
a miłości bym nie miał,
nic bym nie zyskał.
- II** Miłość cierpliwa jest.
Miłość służy.
Miłość nigdy nie ustaje.
Miłość nie zazdrości.
Miłość nie unosi się pychą.
Nie szuka swego.
Nie unosi się gniewem.
Miłość nie pamięta złego.
- I** Miłość nie cieszy się z niesprawiedliwości,
lecz współweseli się z prawdą.
Miłość wszystko wybacza.
Wszystkiemu wierzy.
We wszystkim pokłada nadzieję.
Miłość wszystko przetrzyma.
- II** Miłość nigdy nie ustaje.
Prorocstwa? One się skończą.
Dar języków? On zniknie.
Wiedza? Ona przeminie.

I i II Trwają zaś wiara, nadzieja i miłość.
A największa z nich jest miłość.

Pieśń

Ten moment może być wykorzystany do zebrania ofiary.

Modlitwy wstawiennicze

P Chcemy prowadzić życie zgodnie z Bożym wezwaniem do miłowania Boga i bliźniego jak siebie samego.
Tą miłością wzmacniamy naszą chrześcijańską jedność.
Dlatego wołamy do Ciebie, Boże: Napełnij nas miłością, byśmy byli jedno.

W Napełnij nas miłością, byśmy byli jedno.

L Pragniemy zanurzyć się w miłości Boga i miłować naszych bliźnich.
Boże bezgranicznej miłości, modlimy się, aby wszyscy ludzie poznali Twoje niezmiernie miłosierdzie.

W Napełnij nas miłością, byśmy byli jedno.

L Łączymy naszą modlitwę z Jezusem, który modlił się o jedność wszystkich, idących Jego śladami.
Boże jedności, spraw, abyśmy pracowali razem dla Twojej chwały i głosili Dobrą Nowinę zbawienia.

W Napełnij nas miłością, byśmy byli jedno.

L Nasze serca są poranione kłótniami i podziałami współczesnego świata.
Boże, nasz Uzdrowicielu, my, którzy jesteśmy rozproszeni jak owce bez pasterza, prosimy Cię, zgromadź nas w jedną owczarnię.

Rozpal nas swoim Duchem, byśmy zjednoczeni stali się światłem świata.

W Napełnij nas miłością, byśmy byli jedno.

L Nasz świat jest targany wojnami, terrorem i przemocą. Miliony ludzi opuszczają swoje domy w poszukiwaniu schronienia i bezpieczeństwa.
Boże otwartych ramion i serca, udziel nam odwagi przyjmowania nieznajomych i opatrywania ich ran.
Spraw, byśmy byli życzliwi i miłosierni wobec naszych siostr i braci.

W Napełnij nas miłością, byśmy byli jedno.

L Wiemy, że w swojej słabości i strachu często odwracamy się od tych, którzy potrzebują naszej pomocy.
Boże współczucia i odwagi, pomimo naszego braku miłości, otwórz nasze serca, abyśmy w pełni doświadczali głębi Twojej miłości, kochając Ciebie całym sercem, a bliźniego jak siebie samego.

W Napełnij nas miłością, byśmy byli jedno.

Modlitwa Pańska

P Jako dzieci jednego Boga módlmy się, tak jak nauczył nas Jezus Chrystus:

W Ojcze nasz, któryś jest w niebie,
święć się imię Twoje,
przyjdź Królestwo Twoje,
bądź wola Twoja
jako w niebie, tak i na ziemi.
Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj

i odpuść nam nasze winy,
jako i my odpuszczamy naszym winowajcom.
I nie wódź nas na pokuszenie,
ale nas zbaw ode złego.

Albowiem Twoje jest królestwo i moc, i chwała na wieki wieków. Amen.

Pieśń

Modlitwa na zakończenie

(Codzienna modlitwa o jedność chrześcijan wspólnoty CheminNeuf)

W Panie Jezu, który modliłeś się, aby wszyscy byli jedno,
prosimy cię o jedność chrześcijan taką, jakiej Ty chcesz,
poprzez środki, jakie Ty wybierasz.
Niech Twój Duch Święty da nam doświadczyć cierpienia podziałów,
zobaczyć nasz grzech i mieć nadzieję ponad wszelką nadzieję.
Amen

Rozesłanie

P Orzeźwieni wodą życia, zjednoczeni w Chrystusie miłością Ojca
i ożywieni przez Ducha Świętego, idźmy w świat kochać Boga
i bliźniego.

W Bogu niech będą dzięki.

Pieśń

Część III

ROZWAŻANIA BIBLIJNE I MODLITWY NA OSIEM DNI

DZIEŃ PIERWSZY – czwartek, 18 stycznia 2024

*Znawca Prawa wstał i zadał Mu podchwytliwe pytanie:
„Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?”.
(Łk 10,25)*

Pomóż nam, Panie, zwrócić nasze życie ku Tobie

CZYTANIE: Rz 14,8-9

Żyjemy dla Pana

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Jeśli bowiem żyjemy, dla Pana żyjemy, jeśli zaś umieramy, dla Pana umieramy. Czy więc żyjemy, czy też umieramy, należymy do Pana. Po to przecież Chrystus umarł i ożył, aby panował nad umarłymi i nad żyjącymi.

Oto słowo Boże

PSALM RESPNSORYJNY: Ps 103,13-18*Łaska Pana trwa na wieki***Refren:** Pomóż nam, Panie, wybrać drogę życia.

Jak ojciec lituje się nad swoimi dziećmi,
tak PAN lituje się nad tymi, którzy się Go boją.

Wie przecież, z czego powstaliśmy,
pamięta, że jesteśmy prochem.

Refren: Pomóż nam, Panie, wybrać drogę życia.

Dni człowieka są jak trawa,
kwitnie on jak kwiat polny.

Ledwie wiatr powieje na niego – już go nie ma,
nawet ślad po nim nie zostaje.

Refren: Pomóż nam, Panie, wybrać drogę życia.

Łaska PANA jednak trwa na wieki dla tych, którzy się Go boją,
a Jego sprawiedliwość dla dzieci ich dzieci,
dla tych, którzy strzegą Jego przymierza
i pamiętają, by wypełniać Jego przykazania.

Refren: Pomóż nam, Panie, wybrać drogę życia.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Będziesz miłował Pana, swego Boga,

A swego bliźniego jak siebie samego.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

EWANGELIA: Łk 10,25-37*Przypowieść o miłosiernym Samarytaninie***Słowa Ewangelii według świętego Łukasza**

Pewien znawca Prawa wstał i zadał [Jezusowi] podchwytliwe pytanie: Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne? On mu odpowie-

dział: Co jest napisane w Prawie? Jak czytasz? Tamten powiedział: Będziesz miłował Pana, swego Boga, z całego swego serca, z całej swojej duszy, z całej swojej siły i całym swoim umysłem, a swego bliźniego jak siebie samego. Wtedy Jezus oznajmił: Słusznie odpowiedziałeś. Tak czyn, a będziesz żył. Lecz on, chcąc siebie usprawiedliwić, zapytał Jezusa: A kto jest moim bliźnim?

Jezus, nawiązując do tego, powiedział: Pewien człowiek schodził z Jeruzalem do Jerycha i napadli na niego bandyci, którzy nie tylko go obrabowali, ale też poranili, zostawili na półumarłego i odeszli. Przypadkiem schodził tą drogą pewien kapłan, zobaczył go i ominął. Podobnie lewita, gdy przyszedł na to miejsce, zobaczył go i ominął. Natomiast pewien Samarytanin, który tamtędy podróżował i również obok niego przechodził, kiedy go zobaczył, ulitował się. Podszedł do niego, opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem, wsadził go na swoje zwierzę, zawiózł do zajazdu i opiekował się nim. Następnego dnia wyjął dwa denary, dał karczmarzowi i powiedział: Zajmij się nim, a jeśli coś więcej wydasz, oddam ci, kiedy będę wracał.

Jak ci się wydaje? Który z tych trzech okazał się bliźnim tego, co wpadł w ręce bandytów? Tamten odpowiedział: Ten, który okazał mu miłosierdzie. Jezus na to: Idź i ty czyn podobnie.

Oto słowo Pańskie

Rozważanie

„Co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?”. To pytanie zadane Jezusowi przez znawcę Prawa stanowi wyzwanie dla każdego wierzącego. Wpływa na sens naszego życia na ziemi i na wieczność, ku której zmierzamy. W innym miejscu Jezus podaje nam definicję życia wiecznego: „... aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa.” (J 17,3). Poznać Boga oznacza odkryć i wykonywać Jego wolę w swoim życiu. Każdy chce życia w pełni i prawdzie, tego też pragnie dla nas Bóg (por. J 10,10).

Nasza codzienność przepełniona podziałami, egoizmem i cierpieniem często oddala nas od Boga. Jezus przeżywał tajemnicę pełnej jedności z Ojcem, który pragnie obdarować wszystkie swoje dzieci pełnią życia

wiecznego. Jezus jest „drogą”, która prowadzi nas do Ojca, naszego ostatecznego przeznaczenia.

Nasze pytania, co czynić, aby osiągnąć życie wieczne, przybliżają nas do Jezusa, a tym samym przybliżają nas do siebie wzajemnie, wzmacniając nasze bliskie relacje w drodze do jedności. Bądźmy otwarci na przyjaźń i współpracę z chrześcijanami wszystkich Kościołów, modląc się o dzień, w którym wszyscy będziemy mogli stanąć razem przy Stole Pańskim.

Modlitwa

Boże życia,

stworzyłeś nas, abyśmy mieli życie i to życie w pełni.

Spraw abyśmy obudzili w naszych braciach i siostrach ich pragnienie życia wiecznego.

Spraw, abyśmy podążając z zapalem za Jezusem,

mogli doprowadzić innych do Ciebie, źródła istnienia.

Modlimy się, wzywając Jego Imienia. Amen.

DZIEŃ 2 – piątek, 19 stycznia 2024

[Znawca Prawa] odpowiedział: „Będziesz miłował Pana, swego Boga, z całego swego serca, z całej swojej duszy, z całej swojejsiły i całym swoim umysłem; a swego bliźniego jak siebie samego”

(Łk 10,27)

***Pomóż nam, Panie, całym sercem
kochać Ciebie, bliźniego i siebie samych***

CZYTANIE: Pwt 10,12-13

Abyś kochał Pana

Czytanie z Księgi Powtórzonego Prawa

A teraz, Izraelu, czego PAN, twój Bóg, żąda od ciebie? Abyś lękał się PANA, twego Boga, i podążał wszystkimi Jego drogami, abyś Go kochał i służył PANU, twemu Bogu, całym swym sercem i całą duszą, abyś przestrzegał przykazań PANA i Jego ustaw, które ja dziś tobie nakazuję dla twojego dobra.

Oto słowo Boże

PSALM RESPNSORYJNY: Ps 133

Braterska zgoda

Refren: Niech Twoja miłość przemieni nas, Panie.

O, jak to dobrze i miło,
gdy bracia w zgodzie mieszkają!
Jest to jak wyborny olejek na głowie,
co spływa na brodę, na brodę Aarona,
co spływa na skraj jego szaty.

Refren: Niech Twoja miłość przemieni nas, Panie.

Jest to jak rosa Hermonu,
która opada na wzgórza Syjonu.
Tam bowiem PAN zsyła błogosławieństwo
i życie na wieki.

Refren: Niech Twoja miłość przemieni nas, Panie.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Będziesz miłował Pana, swego Boga,
A swego bliźniego jak siebie samego.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

EWANGELIA: Łk 10,25-37*Przypowieść o miłosiernym Samarytaninie***Słowa Ewangelii według świętego Łukasza**

Pewien znawca Prawa wstał i zadał [Jezusowi] podchwytliwe pytanie: Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne? On mu odpowiedział: Co jest napisane w Prawie? Jak czytasz? Tamten powiedział: Będziesz miłował Pana, swego Boga, z całego swego serca, z całej swojej duszy, z całej swojej siły i całym swoim umysłem, a swego bliźniego jak siebie samego. Wtedy Jezus oznajmił: Słusznie odpowiedziałeś. Tak czyń, a będziesz żył. Lecz on, chcąc siebie usprawiedliwić, zapytał Jezusa: A kto jest moim bliźnim?

Jezus, nawiązując do tego, powiedział: Pewien człowiek schodził z Jeruzalem do Jerycha i napadli na niego bandyci, którzy nie tylko go obrabowali, ale też poranili, zostawili na półumarłego i odeszli. Przypadkiem schodził tą drogą pewien kapłan, zobaczył go i ominął. Podobnie lewita, gdy przyszedł na to miejsce, zobaczył go i ominął. Natomiast pewien Samarytanin, który tamtędy podróżował i również obok niego przechodził, kiedy go zobaczył, ulitował się. Podszedł do niego, opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem, wsadził go na swoje zwierzę, zawiózł do zajazdu i opiekował się nim. Następnego dnia wyjął dwa denary, dał karczmarzowi i powiedział: Zajmij się nim, a jeśli coś więcej wydasz, oddam ci, kiedy będę wracał.

Jak ci się wydaje? Który z tych trzech okazał się bliźnim tego, co wpadł w ręce bandytów? Tamten odpowiedział: Ten, który okazał mu miłosierdzie. Jezus na to: Idź i ty czyń podobnie.

Oto słowo Pańskie**Rozważanie**

Odpowiedź znawcy Prawa może wydawać się prosta, zaczerpnięta ze znanych przykazań Bożych. Jednak taka miłość Boga i bliźniego w praktyce zazwyczaj bywa trudna.

Boże przykazanie miłości, wymaga wielkiego poświęcenia i oznacza całkowite poddanie się woli Bożej. Prośmy o łaskę naśladowania przykładu Chrystusa, który całkowicie się ofiarował, mówiąc: „Nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie” (Łk 22, 42) i z tymi słowami wstąpił na Golgotę. Jezus okazał swoją wielką miłość wszystkim, również swoim wrogom. Nie możemy wybierać sobie bliźnich. Miłość do nich oznacza zwracanie uwagi na ich potrzeby, akceptowanie ich mimo niedoskonałości oraz rozbudzanie ich nadziei i pomoc w realizacji dążeń, by nienawiść przemieniać w miłość. Takie samo podejście jest potrzebne na drodze do jedności chrześcijan tak różnych przecież w swych tradycjach

Wezwanie do kochania bliźniego „jak siebie samego” oznacza konieczność zaakceptowania siebie takimi, jakimi jesteśmy, spojrzenia na siebie w sposób, w jaki patrzy na nas Bóg: ze zrozumieniem i gotowością przebaczenia. Szanujmy siebie. Szukajmy pokoju w sobie. Każdy z nas może prosić o łaskę kochania i akceptowania własnego Kościoła lub wspólnoty z jej słabościami, powierzając wszystko Ojcu, który odnawia nas przez Ducha Świętego.

Modlitwa

Panie, daj nam łaskę głębszego poznania Ciebie,

aby kochać Cię całym naszym jestestwem.

Daj nam czyste serce, aby kochać bliźniego jak siebie samego.

Niech dar Ducha Świętego

pozwoli nam zobaczyć Twoją obecność w naszych siostrach i braciach, abyśmy mogli kochać się nawzajem tą samą bezwarunkową miłością, którą Ty nas kochasz. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

DZIEŃ 3 – sobota, 20 stycznia 2024

„A kto jest moim bliźnim?”
(Łk 10,29)

Panie, otwórz nasze serca na tych, których nie zauważamy

CZYTANIE: Rz 13,8-10

Miłość jest wypełnieniem Prawa

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Nikommu nic nie bądźcie dłużni, z wyjątkiem wzajemnej miłości. Kto bowiem miłuje drugiego człowieka, wypełnił Prawo. Przecież przykazania: *Nie będziesz cudzołożył, nie będziesz zabijał, nie będziesz kradł, nie będziesz pożądał*, i każde inne, streszczają się w tym nakazie: *Będziesz miłował swego bliźniego, jak siebie samego*. Miłość bliźniemu nie wyrządza zła. Miłość jest więc wypełnieniem Prawa.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 119,57-63

Kieruję me kroki ku Twoim napomnieniom

Refren: Otwórz me serce na Twe przykazania.

Jesteś dziedzictwem moim, PANIE,
przyrzekłem Twoich słów przestrzegać.
Z całego serca zabiegam o Twoje względy,
zmiłuj się nade mną, tak jak obiecałeś.

Refren: Otwórz me serce na Twe przykazania.

Rozmyślałam nad moją drogą
i kieruję kroki ku Twoim napomnieniom.

Śpieszę, nie zwlekam,
by strzec Twoich przykazań.

Refren: Otwórz me serce na Twe przykazania.

Oplotły mnie więzy bezbożnych, lecz nie zapomniałem Twojego Prawa.
Wstaję o północy, by Ci dziękować za sprawiedliwe prawa.
Jestem przyjacielem wszystkich bojących się Ciebie,
strzegących Twoich nakazów.

Refren: Otwórz me serce na Twe przykazania.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Będziesz miłował Pana, swego Boga,
A swego bliźniego jak siebie samego.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

EWANGELIA: Łk 10,25-37

Przypowieść o miłosiernym Samarytaninie

Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Pewien znawca Prawa wstał i zadał [Jezusowi] podchwytliwe pytanie: Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne? On mu odpowiedział: Co jest napisane w Prawie? Jak czytasz? Tamten powiedział: Będziesz miłował Pana, swego Boga, z całego swego serca, z całej swojej duszy, z całej swojej siły i całym swoim umysłem, a swego bliźniego jak siebie samego. Wtedy Jezus oznajmił: Słusznie odpowiedziałeś. Tak czyn, a będziesz żył. Lecz on, chcąc siebie usprawiedliwić, zapytał Jezusa: A kto jest moim bliźnim?

Jezus, nawiązując do tego, powiedział: Pewien człowiek schodził z Jeruzalem do Jerycha i napadli na niego bandyci, którzy nie tylko go obrabowali, ale też poranili, zostawili na półumarłego i odeszli. Przypadkiem schodził tą drogą pewien kapłan, zobaczył go i ominął. Podobnie lewita, gdy przyszedł na to miejsce, zobaczył go i ominął. Natomiast pewien Samary-

tanin, który tamtędy podróżował i również obok niego przechodził, kiedy go zobaczył, ulitował się. Podszedł do niego, opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem, wsadził go na swoje zwierzę, zawiózł do zajazdu i opiekował się nim. Następnego dnia wyjął dwa denary, dał karczmarzowi i powiedział: Zajmij się nim, a jeśli coś więcej wydasz, oddam ci, kiedy będę wracał.

Jak ci się wydaje? Który z tych trzech okazał się bliźnim tego, co wpadł w ręce bandytów? Tamten odpowiedział: Ten, który okazał mu miłosierdzie. Jezus na to: Idź i ty czyn podobnie.

Oto słowo Pańskie

Rozważanie

Znawca Prawa zawęził termin „bliźni” do członków swego ludu, współwyznawców. Uważał, że jedynie ich zobowiązany jest szanować i kochać. Podobnie i my, ludzie XXI wieku, zapraszamy do naszych domów i kościołów ludzi, którzy podzielają nasze spojrzenie na życie i wartości. Preferujemy miejsca i osoby, które już znamy, z którymi się zgadzamy.

Ewangelia napomina nas, że kochanie tych tylko, którzy są tacy jak my, nie jest niczym niezwykłym, albowiem i grzesznicy tak postępują (zob. Łk 6,32-33). Jezus pokazuje uczonemu w Prawie i pozostałym słuchającym, a więc i nam, prawdziwe znaczenie słowa „bliźni”. Przypomina nam o obowiązku przyjmowania i kochania wszystkich, niezależnie od religii, kultury, narodowości, poglądów, statusu społecznego. Sztuką jest kochać tych, którzy diametralnie się od nas różnią i nie są w stanie miłością odpowiedzieć na naszą miłość. Jezus Chrystus oczekuje, że spojrzymy na drugiego człowieka Jego oczyma, że tak jak Pan otworzymy przed bliźnim nasze serca, że pokochamy innych tak, jak Bóg nas kocha.

Jezus nie stawia przed uczonym w Piśmie, dawnym i współczesnym, pytania „kto jest moim bliźnim?”, lecz pyta „który okazał się bliźnim potrzebującego człowieka?”.

Nasze czasy, przepełnione wojnami, dyskryminacją, obojętnością, egoistycznym skupieniem się człowieka na samym sobie, zniekształcają pojęcie bliźniego.

„Bliźni” to ON, człowiek potrzebujący wsparcia.

„Bliźni” to JA, człowiek okazujący wsparcie.

Łączy nas to, że podążamy tą samą ścieżką życia, choć nieraz w różnych kierunkach. Mimo różnic jesteśmy jednak dla siebie bliźniami – bliskimi.

Modlitwa

Boże miłości,

napisz w naszych sercach opowieść braterstwa.

Daj nam odwagę spojrzeć poza siebie
i dostrzec bliźniego w drugim człowieku,
szczególnie wtedy, gdy różni się od nas.

Pomóż nam wkroczyć w jego życie
w chwili bólu i cierpienia,

tak byśmy godni byli zwać się jego bliźniami.

Daj nam, razem z nim, podążać za Twoim Synem Jezusem Chrystusem,
naszym Bratem i Przyjacielem,
który jest Panem na wieki wieków. Amen.

DZIEŃ 4 – niedziela, 21 stycznia 2024

*Zobaczył go i ominął
(Łk 10,31)*

Panie, spraw, abyśmy nigdy nie odwracali się od potrzebujących

CZYTANIE: Iz 58,6-9a

Nie odwracaj się od swego bliźniego

Czytanie z Księgi Izajasza

Czyż nie taki jest post, który wybrałem:
zdrząc kajdany nieprawości,
rozwiązać więzy jarzma,
puścić wolno uciskanych
i wszelkie jarzmo połamać?
Czy nie chodzi o to, by dzielić swój chleb z głodnym,
wprowadzić do domu biednych, bezdomnych,
zobaczyć nagiego i przyodzianą,
i nie odwracać się od swego krewnego?
Wtedy twoje światło wejdzie jak zorza poranna,
szybko odzyskasz swe zdrowie,
twoja sprawiedliwość pójdzie przed tobą,
chwała PANA będzie twoją tylną strażą.
Wtedy zawołasz i PAN odpowie,
zawołasz o pomoc, a On powie: Oto jestem!

Oto słowo Boże**PSALM RESPONSORYJNY: Ps 34,15-22**

Odstąp od zła i czynź dobrze

Refren: Dasz światło życia idącym za Tobą.

Odstąp od zła i czynź dobrze,
szukaj pokoju i dąż do niego.
Oczy PANA zwrócone ku sprawiedliwym,
a Jego uszy otwarte na ich wołanie.

Refren: Dasz światło życia idącym za Tobą.

Oblicze PANA zwrócone przeciw zło czyniącym,
aby pamięć o nich wymazać z ziemi.
Sprawiedliwi wołają, a PAN ich wysłuchuje
i ratuje od wszelkich nieszczęść.

Refren: Dasz światło życia idącym za Tobą.

PAN jest blisko tych, których serce jest złamane
i wybawia strapionych na duchu.

Sprawiedliwy znosi wiele cierpień,
ale PAN wybawi go ze wszystkich,

Refren: Dasz światło życia idącym za Tobą.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Będziesz miłował Pana, swego Boga,
A swego bliźniego jak siebie samego.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

EWANGELIA: Łk 10,25-37

Przypowieść o miłosiernym Samarytaninie

Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Pewien znawca Prawa wstał i zadał [Jezusowi] podchwytliwe pytanie: Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne? On mu odpowiedział: Co jest napisane w Prawie? Jak czytasz? Tamten powiedział: Będziesz miłował Pana, swego Boga, z całego swego serca, z całej swojej duszy, z całej swojej siły i całym swoim umysłem, a swego bliźniego jak siebie samego. Wtedy Jezus oznajmił: Słusznie odpowiedziałeś. Tak czyn, a będziesz żył. Lecz on, chcąc siebie usprawiedliwić, zapytał Jezusa: A kto jest moim bliźnim?

Jezus, nawiązując do tego, powiedział: Pewien człowiek schodził z Jeruzalem do Jerycha i napadli na niego bandyci, którzy nie tylko go obrabowali, ale też poranili, zostawili na półumarłego i odeszli. Przypadkiem schodził tą drogą pewien kapłan, zobaczył go i ominął. Podobnie lewita, gdy przyszedł na to miejsce, zobaczył go i ominął. Natomiast pewien Samarytanin, który tamtędy podróżował i również obok niego przecho-

dził, kiedy go zobaczył, ulitował się. Podszedł do niego, opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem, wsadził go na swoje zwierzę, zawiózł do zajazdu i opiekował się nim. Następnego dnia wyjął dwa denary, dał karczmarzowi i powiedział: Zajmij się nim, a jeśli coś więcej wydasz, oddam ci, kiedy będę wracał.

Jak ci się wydaje? Który z tych trzech okazał się bliźnim tego, co wpadł w ręce bandytów? Tamten odpowiedział: Ten, który okazał mi miłosierdzie. Jezus na to: Idź i ty czyn podobnie.

Oto słowo Pańskie

Rozważanie

Kapłan i lewita mijając pobitego wędrowca i pozostawiając go bez pomocy, mogli mieć ku temu religijne powody. Podążali do swojej społeczności w Jerozolimie by oddać jej religijną posługę i bali się zaryzykować rytualnym skalaniem. Społeczność współwyznawców, w przeciwieństwie do zranionego człowieka, była im bliska. W leżącym przy drodze zaś nie widzieli bliźniego.

Jezus wielokrotnie krytykuje takie dzielenie ludzi na swoich i obcych, stawianie zasad religii ponad człowiekiem. To nie człowiek jest dla Prawa, lecz ono jest dla niego.

Znawca Prawa, który rozmawiał z Jezusem, szukał usprawiedliwienia. Kapłan i lewita nie czuli się odpowiedzialni za los napotkanego człowieka. Cała trójka nie rozumiała, kto jest ich bliźnim?

A my? Czy jako chrześcijanie jesteśmy gotowi wyjść poza swój rytuał, eklezjalno-kulturowe uwarunkowana i wyznaniową krótkowzroczność, które uniemożliwiają nam dostrzec bliźniego w każdym potrzebującym? Czy potrafimy dostrzec i docenić bogactwo jego religijnej odmienności?

Przypowieść Jezusa wzywa nas do czynienia dobra. Uczy również dostrzegać bliźniego w każdym człowieku. Wzywa: szukajcie tego, co dobre i święte nie tylko u tych, którzy podzielają wasz wyznaniowy czy religijny światopogląd, ale również i u tych różniących się od was. Miło-

sierny Samarytanin i potrzebujący wsparcia bliźni kryją się często w tych, których o to nie podejrzewamy.

Modlitwa

Panie, Jezu Chryste, prawdziwy miłosierny Samarytaninie,
gdy idziemy z Tobą ku jedności,
niech nasze oczy patrzą i widzą szeroko,
niech nie odwracają się od świata i bliźniego,
abyśmy dostrzegłszy ich ból, zatrzymali się, opatrzyli poranionych,
podnieśli upadłych, wsparli opuszczonych,
a postępując tak, widzieli w nich Twoją obecność:
który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

DZIEŃ 5 – poniedziałek, 22 stycznia 2024

*Podszedł do niego, opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem
(Łk 10,34)*

Panie, pomóż nam nieść nadzieję zranionym

CZYTANIE: Jł 2,23-27

Tłocznie będą się przelewały moczem i oliwą

Czytanie z Księgi Joela

Synowie Syjonu, cieszcie się i radujcie w PANU, waszym Bogu,
bo obdarował was sprawiedliwie jak dawniej,
deszczem jesiennym i deszczem wiosennym.
Klepiska zapełnią się zbożem,

a tłocznie będą się przelewały moszczem i oliwą.
 Wynagrodzę wam lata,
 które strawiła szarańcza arbe, jelek, chasil i gazam,
 Moje wielkie wojsko, które przeciwko wam wysłałem.
 Wtedy będziecie jedli do syta
 i będziecie chwalić imię Pana, waszego Boga,
 który cudownie z wami postępował,
 i nigdy już Mój lud nie będzie pohańbiony.
 Poznacie, że Ja jestem pośrodku Izraela,
 Ja, PAN, wasz Bóg, i nie ma innego.
 Mój lud już nigdy nie dozna hańby!

Oto słowo Boże

PSALM RESPNSORYJNY: Ps 104,14-15. 27-30

Dajeś, Panie, wino, oliwę i chleb

Refren: Otwierasz rękę, karmisz nas do syta.
 Sprawiasz, że trawa wyrasta dla bydła,
 a dla człowieka jadalne rośliny, aby z ziemi czerpał pokarm,
 wino, które rozwesela serce człowieka,
 oliwę, od której lśni twarz, i chleb, który krzepi serce.

Refren: Otwierasz rękę, karmisz nas do syta.
 To wszystko czeka na Ciebie,
 by dostać pokarm we właściwym czasie.
 Gdy im dajesz, przyjmują,
 gdy otwierasz rękę, sycą się dobrem.

Refren: Otwierasz rękę, karmisz nas do syta.
 Kiedy skrywasz oblicze, się trwożą,
 kiedy odbierasz im ducha, giną, stają się prochem.
 Posyłasz swego Ducha i zostają stworzone,
 i odnawiasz oblicze ziemi.

Refren: Otwierasz rękę, karmisz nas do syta.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Będziesz miłował Pana, swego Boga,
A swego bliźniego jak siebie samego.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

EWANGELIA: Łk 10,25-37

Przypowieść o miłosiernym Samarytaninie

Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Pewien znawca Prawa wstał i zadał [Jezusowi] podchwytliwe pytanie: Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne? On mu odpowiedział: Co jest napisane w Prawie? Jak czytasz? Tamten powiedział: Będziesz miłował Pana, swego Boga, z całego swego serca, z całej swojej duszy, z całej swojej siły i całym swoim umysłem, a swego bliźniego jak siebie samego. Wtedy Jezus oznajmił: Słusznie odpowiedziałeś. Tak czyn, a będziesz żył. Lecz on, chcąc siebie usprawiedliwić, zapytał Jezusa: A kto jest moim bliźnim?

Jezus, nawiązując do tego, powiedział: Pewien człowiek schodził z Jeruzalem do Jerycha i napadli na niego bandyci, którzy nie tylko go obrabowali, ale też poranili, zostawili na półumarłego i odeszli. Przypadkiem schodził tą drogą pewien kapłan, zobaczył go i ominął. Podobnie lewita, gdy przyszedł na to miejsce, zobaczył go i ominął. Natomiast pewien Samarytanin, który tamtędy podróżował i również obok niego przechodził, kiedy go zobaczył, ulitował się. Podeszedł do niego, opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem, wsadził go na swoje zwierzę, zawiózł do zajazdu i opiekował się nim. Następnego dnia wyjął dwa denary, dał karczmarzowi i powiedział: Zajmij się nim, a jeśli coś więcej wydasz, oddam ci, kiedy będę wracał.

Jak ci się wydaje? Który z tych trzech okazał się bliźnim tego, co wpadł w ręce bandytów? Tamten odpowiedział: Ten, który okazał mi miłosierdzie. Jezus na to: Idź i ty czyn podobnie.

Oto słowo Pańskie

Rozważanie

Miłosierny Samarytanin zrobił, co mógł, sięgając do tego, co miał: użył wina i oliwy do opatrzenia ran mężczyzny i wsadził go na własne zwierzę. Obiecał też zapłacić za jego opiekę. Kiedy patrzymy na świat oczami Samarytanina, dostrzegamy sytuacje wymagające naszego zaangażowania i osoby potrzebujące naszej pomocy. Tak przejawia się miłość. Przykład miłosiernego Samarytanina każe zadać sobie pytanie, jaką postawę przyjąć wobec bliźniego? Samarytanin zużył wino i oliwę, lecząc mężczyznę i dając mu nadzieję. Co my możemy dać, aby stać się narzędziem Boga w Jego dziele uzdrawiania zepsutego świata?

To zepsucie przejawia się w niepewności, strachu i nieufności. Szczególnym powodem do wstydu powinny być podziały, które istnieją również między chrześcijanami. Chociaż celebруем różne rytuały uzdrawiania, pojednania i pocieszenia, często używając oliwy i wina, trwamy w podziałach, które ranią Ciało Chrystusa. Musimy pamiętać, że to nie same celebacje, ale szczerze i często mozolne pokonywanie uprzedzeń i podziałów wśród chrześcijan sprzyja uzdrawianiu świata.

Modlitwa

Łaskawy Boże w Trójcy jedyny

Ty, który jesteś źródłem wszelkiej miłości i dobroci:

pozwól nam dostrzec potrzeby naszych bliźnich.

Pokaż nam, co możemy zrobić, aby doprowadzić do wspólnego uzdrowienia.

Przemień nas, abyśmy potrafili kochać wszystkich braci i siostry.

Pomóż nam pokonywać przeszkody,

abyśmy mogli, dla wspólnego dobra, budować świat pokoju.

Jesteśmy przepełnieni wdzięcznością, że odnowiłeś Twoje stworzenie i prowadzisz nas ku przyszłości pełnej nadziei:

Ty, który jesteś Panem wszystkiego, wczoraj, dziś i na wieki. Amen.

DZIEŃ 6 – wtorek, 23 stycznia 2024

*Wsadził go na swoje zwierzę, zawiózł do zajazdu i opiekował się nim.
(Łk 10,34)*

Panie, niech nasze Kościoły będą gościnnymi domami uzdrowienia

CZYTANIE: Rdz 18,1-5

Gościnność Abrahama

Czytanie z Księgi Rodzaju

Potem PAN ukazał [Abrahamowi] się pod dębami Mamre, gdy siedział u wejścia do namiotu w upale dnia. Spojrzał w górę i zobaczył trzech mężczyzn stojących naprzeciw niego. Jak tylko ich ujrzał, natychmiast od wejścia do namiotu pospieszył im na spotkanie i pokłonił się aż do ziemi. I powiedział: Panie mój! Jeżeli znalazłem życzliwość w twoich oczach, nie omijaj swojego sługi. Pozwól, by przyniesiono trochę wody, abyście obmyli nogi, a potem odpoczniecie pod drzewem. Skoro przechodzicie koło swego sługi, to przyniosę też kawałek chleba i posilicie się, a później pójdziecie dalej. Oni zaś odpowiedzieli: Uczyn tak, jak powiedziałeś.

Oto słowo Boże

PSALM RESPORSORYJNY: Ps 5,8.12-13

Wejść do Twojego domu

Refren: Znajdę wytchnienie w domu Twoim, Panie.

Dzięki hojności Twej łaski,
wejść do Twojego domu.

Niech cieszą się wszyscy ufający Tobie,
niech się weselą na wieki!

Refren: Znajdę wytchnienie w domu Twoim, Panie.
Osłonisz ich i będą się radować w Tobie,
ci, którzy kochają Twoje imię.
Ty, bowiem pobłogosławisz sprawiedliwego,
PANIE, osłonisz go łaską jak tarczą.

Refren: Znajdę wytchnienie w domu Twoim, Panie.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.
Będziesz miłował Pana, swego Boga,
A swego bliźniego jak siebie samego.
Alleluja. Alleluja. Alleluja.

EWANGELIA: Łk 10,25-37

Przypowieść o miłosiernym Samarytaninie

Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Pewien znawca Prawa wstał i zadał [Jezusowi] podchwytliwe pytanie: Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne? On mu odpowiedział: Co jest napisane w Prawie? Jak czytasz? Tamten powiedział: Będziesz miłował Pana, swego Boga, z całego swego serca, z całej swojej duszy, z całej swojej siły i całym swoim umysłem, a swego bliźniego jak siebie samego. Wtedy Jezus oznajmił: Słusznie odpowiedziałeś. Tak czyn, a będziesz żył. Lecz on, chcąc siebie usprawiedliwić, zapytał Jezusa: A kto jest moim bliźnim?

Jezus, nawiązując do tego, powiedział: Pewien człowiek schodził z Jeruzalem do Jerycha i napadli na niego bandyci, którzy nie tylko go obrabowali, ale też poranili, zostawili na półumarłego i odeszli. Przypadkiem schodził tą drogą pewien kapłan, zobaczył go i ominął. Podobnie lewita, gdy przyszedł na to miejsce, zobaczył go i ominął. Natomiast pewien Samarytanin, który tamtędy podróżował i również obok niego przechodził, kiedy go zobaczył, ulitował się. Podszedł do niego, opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem, wsadził go na swoje zwierzę, zawiózł do zajazdu i opieko-

wał się nim. Następnego dnia wyjął dwa denary, dał karczmarzowi i powiedział: Zajmij się nim, a jeśli coś więcej wydasz, oddam ci, kiedy będę wracał.

Jak ci się wydaje? Który z tych trzech okazał się bliźnim tego, co wpadł w ręce bandytów? Tamten odpowiedział: Ten, który okazał mu miłosierdzie. Jezus na to: Idź i ty czyn podobnie.

Oto słowo Pańskie

Rozważanie

Samarytanin zaopiekował się człowiekiem, który wpadł w ręce zbójców. Patrzył ponad podziałami, uprzedzeniami i przesądami. Zobaczył kogoś w potrzebie i zabrał go do gospody. „Następnego dnia wyjął dwa denary, dał karczmarzowi i powiedział: Zajmij się nim, a jeśli coś więcej wydasz, oddam ci, kiedy będę wracał” (Łk 10,35).

W każdym społeczeństwie niezbędna jest gościnność i solidarność, która obliguje do życzliwego przyjmowania nieznajomych, cudzoziemców, migrantów i osób bezdomnych. Jednak w obliczu niepewności, podejrzeń i przemocy mamy tendencję do nieufności wobec naszych bliźnich. Gościnność jest ważnym świadectwem życia według Bożej woli, szczególnie w kontekście pluralizmu religijnego i kulturowego. Przyjęcie „innego” i bycie przyjętym stanowi sedno dialogu ekumenicznego. Wyzwaniem dla chrześcijan jest uczynienie z naszych Kościołów gościnnych domów, w których nasi bliźni będą mogli odnaleźć Chrystusa i dochodzić do zdrowia. Będzie to znakiem miłości, jaką nasze Kościoły obdarowują się wzajemnie.

Kiedy jako naśladowcy Chrystusa wychodzimy poza nasze tradycje wyznaniowe i praktykujemy ekumeniczną gościnność, przestajemy być dla siebie obcymi i stajemy się bliźnimi.

Modlitwa

Ojcze miłości,

w Jezusie pokazałeś nam znaczenie gościnności,
troszcząc się o naszekrucze człowieczeństwo.

Pomóż nam stawać się wspólnotą
przyjmującą tych, którzy są opuszczeni i zagubieni,
budującą dom, w którym wszyscy są mile widziani.
Obyśmy zbliżyli się do siebie, pokazując światu Twoją bezwarunkową
miłość.

Modlimy się w jedności Ducha Świętego. Amen

DZIEŃ 7– środa, 24 stycznia 2024

*[Jezus powiedział:] „Jak ci się wydaje?
Który z tych trzech okazał się bliźnim tego,
który wpadł w ręce bandytów?”
(Łk 10,36)*

Panie, naucz nas być bliźnimi

CZYTANIE: Flp 2,1-5

Zwracajcie uwagę także na innych

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Filipian

Jeśli więc jest jakaś zachęta w Chrystusie, jakaś pociecha miłości, jakaś wspólnota Ducha, jakieś współczucie i miłosierdzie, dopełnijcie mojej radości i to samo myślcie, mając tę samą miłość, zjednoczeni i jedno-myślni. Nie kierujcie się kłótniowością i próżną chwałą, ale z pokorą jedni drugich uznawajcie za ważniejszych od siebie. Niech każdy zwraca uwagę nie tylko na swoje sprawy, lecz także na innych. Niech wasze myślenie będzie myśleniem Chrystusa Jezusa.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 10,14.17-18*Pan widzi trud i utrapienie***Refren:** Wysłuchaj, Panie, wołania pokornych.

Przecież Ty widzisz trud i utrapienie,

patrzysz, by wziąć je w swoją rękę.

Na Ciebie zdaje się nieszczęśliwy,

Ty jesteś opiekunem sieroty!

Refren: Wysłuchaj, Panie, wołania pokornych.

PANIE, wysłuchałeś wołania pokornych,

umocniłeś ich serca, nadstawiłeś ucha,

aby bronić praw sieroty i udręczonego,

aby żaden człowiek z ziemi nie wzbudzał już trwogi.

Refren: Wysłuchaj, Panie, wołania pokornych.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Będziesz miłował Pana, swego Boga,

A swego bliźniego jak siebie samego.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

EWANGELIA: Łk 10,25-37*Przypowieść o miłosiernym Samarytaninie***Słowa Ewangelii według świętego Łukasza**

Pewien znawca Prawa wstał i zadał [Jezusowi] podchwytliwe pytanie: Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne? On mu odpowiedział: Co jest napisane w Prawie? Jak czytasz? Tamten powiedział: Będziesz miłował Pana, swego Boga, z całego swego serca, z całej swojej duszy, z całej swojej siły i całym swoim umysłem, a swego bliźniego jak siebie samego. Wtedy Jezus oznajmił: Śluszenie odpowiedziałeś. Tak czyż, a będziesz żył. Lecz on, chcąc siebie usprawiedliwić, zapytał Jezusa: A kto jest moim bliźnim?

Jezus, nawiązując do tego, powiedział: Pewien człowiek schodził z Jeruzalem do Jerycha i napadli na niego bandyci, którzy nie tylko go obrabowali, ale też poranili, zostawili na półumarłego i odeszli. Przypadkiem schodził tą drogą pewien kapłan, zobaczył go i ominął. Podobnie lewita, gdy przyszedł na to miejsce, zobaczył go i ominął. Natomiast pewien Samarytanin, który tamtędy podróżował i również obok niego przechodził, kiedy go zobaczył, ulitował się. Podeszedł do niego, opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem, wsadził go na swoje zwierzę, zawiózł do zajazdu i opiekował się nim. Następnego dnia wyjął dwa denary, dał karczmarzowi i powiedział: Zajmij się nim, a jeśli coś więcej wydasz, oddam ci, kiedy będę wracał.

Jak ci się wydaje? Który z tych trzech okazał się bliźnim tego, co wypadł w ręce bandytów? Tamten odpowiedział: Ten, który okazał mi miłosierdzie. Jezus na to: Idź i ty czyn podobnie.

Oto słowo Pańskie

Rozważanie

Na końcu przypowieści Jezus zapytał uczzonego w Prawie: kto okazał się bliźnim poszkodowanego? Znaczący Prawa odpowiedział „ten, który mu okazał miłosierdzie”. Słowo „Samaritanin” nie przechodzi mu przez usta ze względu na wrogość i uprzedzenia narosłe w ciągu wieków między Żydami a Samarytanami. Często naszym bliźnim okazuje się ten, po którym najmniej się tego spodziewamy, ten, którego imię z trudem wymawiamy. W dzisiejszym świecie polityka sprawia, że różne religie, narodowości, grupy społeczne postrzegane są jako wrogie wobec siebie. Jezus, poprzez tę przypowieść przypomina o naszym chrześcijańskim powołaniu do przekraczania granic i burzenia murów podziałów.

Podobnie jak znaczący Prawa musimy się zastanowić nad tym, jak żyjemy, czy zawsze, niezależnie od okoliczności, jesteśmy gotowi do czynienia dobra, a zwłaszcza czy – podobnie jak kapłan i lewita – nie zaniedbujemy czynów miłosierdzia wobec potrzebujących, powołując się na tradycje i przepisy religijne.

Modlitwa

Święty Boże,

Twój Syn Jezus Chrystus przyszedł do nas,
by pokazać nam, jak postępować miłosiernie.

Pomóż nam przez swego Ducha, abyśmy szli za Jego przykładem,
zaspokajali potrzeby wszystkich Twoich dzieci
i dawali wspólnie chrześcijańskie świadectwo Twojej miłości i miłosierdzia.

Modlimy się, wzywając imienia Jezus. Amen.

DZIEŃ 8 – czwartek, 25 stycznia 2024

*Jezus na to: „Idź i ty czyni podobnie”
(Łk 10,37)*

Panie, uczyni nas miłosiernymi świadkami Twojego królestwa

CZYTANIE: Rz 12,9-13

Miłujcie się wzajemnie

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Miłość niech będzie nieobłudna. Nienawidźcie zła, uchwycie się tego, co dobre. Miłujcie się wzajemnie miłością braterską, jedni drugich wyprzedzajcie w okazywaniu szacunku, nie bądźcie ospali w gorliwości, bądźcie płomiennego ducha, służcie Panu. Radujcie się nadzieją, w ucisku bądźcie cierpliwi, w modlitwie wytrwali, pomagajcie świętym w ich potrzebach, okazujcie gościnność.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 41,2-5*Szczęśliwy, kto troszczy się o ubogiego***Refren:** Szczęśliwy, który czyni miłosierdzie.

Szczęśliwy, kto troszczy się o ubogiego,
w dniu niedoli PAN go ocali.

PAN będzie go strzec, zachowa przy życiu,
uczyni go szczęśliwym na ziemi
i nie wyda na pastwę wrogów.

Refren: Szczęśliwy, który czyni miłosierdzie.

PAN pokrzepi go na łożu boleści
– Ty poprawisz w czasie choroby jego posłanie.
Powiedziałem: PANIE, zmiłuj się nade mną,
ulecz moją duszę, bo zgrzeszyłem przeciwko Tobie!

Refren: Szczęśliwy, który czyni miłosierdzie.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Będziesz miłował Pana, swego Boga,
A swego bliźniego jak siebie samego.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

EWANGELIA: Łk 10,25-37*Przypowieść o miłosiernym Samarytaninie***Słowa Ewangelii według świętego Łukasza**

Pewien znawca Prawa wstał i zadał [Jezusowi] podchwytliwe pytanie: Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne? On mu odpowiedział: Co jest napisane w Prawie? Jak czytasz? Tamten powiedział: Będziesz miłował Pana, swego Boga, z całego swego serca, z całej swojej duszy, z całej swojej siły i całym swoim umysłem, a swego bliźniego jak siebie samego.

Wtedy Jezus oznajmił: Słusznie odpowiedziałeś. Tak czyń, a będziesz żył. Lecz on, chcąc siebie usprawiedliwić, zapytał Jezusa: A kto jest moim bliźnim?

Jezus, nawiązując do tego, powiedział: Pewien człowiek schodził z Jeruzalem do Jerycha i napadli na niego bandyci, którzy nie tylko go obrabowali, ale też poranili, zostawili na półumarłego i odeszli. Przypadkiem schodził tą drogą pewien kapłan, zobaczył go i ominął. Podobnie lewita, gdy przyszedł na to miejsce, zobaczył go i ominął. Natomiast pewien Samarytanin, który tamtędy podróżował i również obok niego przechodził, kiedy go zobaczył, ulitował się. Podszedł do niego, opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem, wsadził go na swoje zwierzę, zawiózł do zajazdu i opiekował się nim. Następnego dnia wyjął dwa denary, dał karczmarzowi i powiedział: Zajmij się nim, a jeśli coś więcej wydasz, oddam ci, kiedy będę wracał.

Jak ci się wydaje? Który z tych trzech okazał się bliźnim tego, co wpadł w ręce bandytów? Tamten odpowiedział: Ten, który okazał mu miłosierdzie. Jezus na to: Idź i ty czyń podobnie.

Oto słowo Pańskie

Rozważanie

Słowami z końca przypowieści – „Idź i ty czyń podobnie” – Jezus posyła każdego z nas i każdy z naszych Kościołów, abyśmy żyli zgodnie z przykazaniem miłości. Prowadzeni przez Ducha Świętego, jesteśmy posłani, aby być „drugim Chrystusem”, pochylać się nad cierpiącymi ze współczuciem i miłosierdziem. Podobnie jak miłosierny Samarytanin wobec rannego człowieka, nie możemy przechodzić obojętnie obok tych, którzy są inni i potrzebują naszej pomocy. Musimy okazywać im bliskość, dobrą wolę i pokonującą wszystkie uprzedzenia miłość.

Jak słowa Jezusa „Idź i ty czyń podobnie” przemawiają do mojego życia? Co to wezwanie Chrystusa oznacza dla moich relacji z członkami innych Kościołów? Jak możemy, współodczuwając, dawać świadectwo miłości Boga? Jako ambasadorowie Chrystusa (por. 2 Kor 5,20), jesteśmy powołani do pojednania z Bogiem i ze sobą nawzajem, aby nasze Kościoły i społeczności były świadectwem prawdziwej wspólnoty.

Wraz ze wzrostem wzajemnego zaufania łatwiej nam będzie przyznawać się do własnych słabości i obnażać rany, w tym rany Kościoła, oraz otwierać się na przyjęcie okazywanej sobie wzajemnie uzdrawiającej i pełnej troski miłości Chrystusowej. Wspólne dążenie do jedności chrześcijan pomaga odbudowywać i leczyć wzajemne relacje, by przemoc ustąpiła miejsca pojednaniu, solidarności i pokojowi.

Modlitwa

Ojcze Niebieski,
Dziękujemy Ci za wcielenie Twojego Syna, który nauczał nas prawdziwej miłości,
dziękujemy Ci za dar Ducha Świętego, Dawcy życia,
który czyni nas otwartymi na siebie, rozwiązuje konflikty
i wzmacnia nasze wspólnotowe więzi.
Obyśmy wzrastali we wzajemnej miłości, pojednaniu
i pragnieniu głoszenia przesłania ewangelicznego z większym zaangażowaniem,
aby świat złączył się w jedności
i przyjął Księcia Pokoju. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

MATERIAŁY POMOCNICZE

1. Modlitwa wiernych

- P** – Przewodniczący
L – Lektor (lektorzy)
W – Wszyscy

WZÓR I

(opracowanie: Kościół prawosławny)

- P** Życie nasze jest drogą. Nieraz wcale nie prowadzi nas ona do Jerozolimy, gdzie w świątyni czeka na nas Pan. Niejednokrotnie zmierza ku Jerychu, miastu na pograniczu, gdzie kończy się Ziemia Obiecana. W którąkolwiek stronę byśmy zmierzali, zawsze czyhają na nas złoczyńcy gotowi ranić, grabić, obalać. Skrwawieni, bezsilni, samotni leżymy, wypatrując tego, kto nas uratuje. Nie jesteśmy w stanie się podnieść. Ufamy, choć nadzieja nasza z każdym dniem i godziną maleje, że on – nasz zbawiciel – jednak nadejdzie.
- L** Boże w Trójcy Jedyny, bądź naszym Zbawicielem na życiowych ścieżkach. Stworzyłeś nas i obdarzyłeś mocą życia. Nie porzucaj

nas jednak w chwilach słabości, grzechu i zbłądzenia. Nie opuszczaj nas, gdy tak mało zostaje w nas z pierwotnej siły i godności. Boże, bądź naszym miłosiernym Samarytaninem. Dusze nasze i ciała zachowaj od śmierci i przywróć do prawdziwego życia. Prosimy Cię.

W Wysłuchaj nas, Boże!

L Boże, postawiłeś na naszych ścieżkach Kościół, by był drogowskazem do Jerozolimy i zaporą przed Jerychem. Daj mu moc odrodzenia serca każdego duchownego, by człowiek w potrzebie był dla niego najwyższą wartością, by potrafił zostawić 99 sprawiedliwych owieczek i poszukać tej jednej zbłąkanej. Boże, niechaj Twój Kościół będzie dla każdego człowieka gościnnym domem uzdrowienia. Prosimy Cię.

W Wysłuchaj nas, Boże!

L Trójjedyny Boże, wezwałeś nas do jedności na swój obraz i podobieństwo. Różnimy się między sobą, ale nie jesteśmy sobie obcy. Gdy leżymy skrwawieni, gdy cierpimy, nie widać, kto jest Żydem, a kto Samarytaninem. Śmierć, nieszczęście, ból pokazują, jak bardzo jesteśmy do siebie podobni. Boże, spraw, abyśmy też byli podobni do Ciebie – miłosiernego Samarytanina, w miłości wobec zranionych, bezinteresowności wobec zdruzgotanych, otwartości wobec błędzących. Prosimy Cię.

W Wysłuchaj nas, Boże!

L Boże, dzisiaj jak kapłan podążam do świątyni. Jutro mogę jednak, niczym nieszczęśliwiec z Jezusowej przypowieści, idąc do pracy, wpaść w ręce zbójców. Niestety, pojutrze w swym gniewie, osądzeniu, zawiści, kłamstwie, próżności... mogę stać się łotrem. Chcę jednak, tak jak Ty – być miłosiernym Samarytaninem. Ratunkiem w nieszczęściu. Lekarzem w chorobie. Wodą na pustyni. Chlebem głodujących. Siewcą pokoju w godzinie wojny. Prosimy Cię.

W Wysłuchaj nas, Boże!

P Szedł człowiek z Jerozolimy do Jerycha i wpadł w ręce rabusiów, którzy zranili go, pozbawili tego, co posiadał, i umierającego porzucili przy drodze. Wyobraźmy sobie, że po jakimś czasie szedł tą drogą kapłan i obmył jego rany. Szedł też lewita i pomógł kapłanowi wsadzić nieszczęśnika na osiołka. Wspólnie zawieźli go do swego Kościoła, gdzie nikt nie zażądał zapłaty za opiekę nad zranionym, a wszyscy oddali chwałę Miłosiernemu Samarytaninowi, który ich wszystkich nauczył miłości: Ojcu i Synowi i Św. Duchowi.

W Amen.

WZÓR II

(opracowanie: Kościół polskokatolicki)

P Grzechy powodują, że jesteśmy podobni do poranionego i półżywego człowieka. Pełni ufności zwróćmy się do Jezusa Zbawiciela i prosimy Go z pokorą:

L Módlmy się za Kościół Chrystusa dotknięty ranami gorszących podziałów, aby Bóg pomógł nam przezwyciężyć je przez miłość, którą wlewa w nasze serca. Ciebie prosimy.

W – Wysłuchaj nas, Panie!

L Módlmy się za zwierzchników Kościołów, diecezji, wspólnot wyznaniowych, za duchownych i wszystkich powołanych do służby, aby rozpraszali blaskiem Chrystusowej miłości mrok grzechu, niewiary i zepsucia. Ciebie prosimy.

W Wysłuchaj nas, Panie!

- L** Módlmy się o zdrowie dla chorych, pocieszenie dla smutnych, ulgę dla prześladowanych i poprawę losu dla biednych, aby na drodze swego życia spotkali współczesnych Samarytan. Ciebie prosimy.
- W** Wysłuchaj nas, Panie!
- L** Módlmy się za obojętnych na potrzeby i cierpienia drugiego człowieka, aby zrozumieli, że bez łaski Bożego przebaczenia nie ma zbawienia. Ciebie prosimy.
- W** Wysłuchaj nas, Panie!
- L** Módlmy się za ludzi młodych, którzy są terażniejszością i przyszłością kraju i świata, aby w Chrystusie Miłosiernym widzieli źródło swych inspiracji i celów, które mają służyć wszystkim ludziom. Ciebie prosimy
- W** Wysłuchaj nas, Panie!
- L** Módlmy się za rządzącymi państwami, aby nie byli obojętni na niesprawiedliwość społeczną, ale odkrywali właściwe potrzeby każdego człowieka i służyli mu gorliwie ze względu na Chrystusa, który jest najlepszym przykładem przezwycięzania zła dobrem. Ciebie prosimy.
- W** Wysłuchaj nas, Panie!
- L** Módlmy się za nauczycieli ekumenizmu i wszystkich naszych zmarłych, aby cieszyli się pełną jednością w Królestwie Bożym. Ciebie prosimy.
- W** Wysłuchaj nas, Panie!
- L** Módlmy się za nas zebranych wokół Chrystusa, abyśmy karmieni Jego słowem przynosili obfite owoce uczynków miłości w codziennym życiu. Ciebie prosimy.
- W** Wysłuchaj nas, Panie!

- P** Wszechmogący, wieczny Boże, Ty nie omijasz żadnego z nas, ale zawsze okazujesz nam swoją miłość. Wysłuchaj nasze ufne modlitwy, które do Ciebie zanosimy, wierząc, że Twoja ojcowska troska nie zna granic. Przez Chrystusa, Pana naszego
- W** Amen.

WZÓR III

(opracowanie: Kościół ewangelicko-augsburski)

- L (P)** Boże objawiony w Ojcu i Synu, i Duchu Świętym, Panie, Stwórco i Zachowawco wszelkiego istnienia! Ty jesteś źródłem życia, dawcą wszelkiego dobra. Jesteś światłością świata, miłością i pokojem. Jesteś radością i nadzieją, mądrością i mocą. W Tobie wszystko, co istnieje, ma swój początek, z Twojej woli trwa i ku Tobie wszystko zdąża, a Ty wytyczasz wszystkiemu kres. Ciebie, który jesteś pierwszy i ostatni, wielbimy, Tobie oddajemy chwałę. Do Ciebie przychodzimy wraz z całym stworzeniem, bo do Ciebie należymy. Prosimy, przyjmij nas dla miłości Twojej okazanej nam w Jezusie Chrystusie. Niech Duch Twój Święty napęlni nas, abyśmy mogli radować się darem jedności oraz wypełniali powierzoną nam przez Ciebie służbę miłości i pokoju wszędzie, gdzie nas pošlesz. Panie, wysłuchaj nas!

W Kyrie eleison...

- L** Łaskawy Boże, nie odwróciłeś się od świata, Twojego dzieła. Nie odbierasz nam darowanej przez Ciebie wolności i odpowiedzialności. Chcesz, abyśmy miłując Ciebie, wypełniali Twoją wolę i opiekowali się Twoim stworzeniem. Dałeś nam przecież wszystko, abyśmy mogli poznawać i nazywać Twoje dzieła. Pragniesz, abyśmy w zdobywanej wiedzy i doświadczeniu odkrywali Twoją chwałę, bogactwo oraz piękno różnorodności. Prosimy, niech Twój Duch rozbudzi

w nas moc miłości, abyśmy mądrze, z szacunkiem i czułością dbali o Twoje stworzenie. Pomóż nam zawsze pamiętać, że niewypełnianie Twojego przykazania miłości to bezbożność, w której wyniszczamy samych siebie, naszych bliźnich i burzimy Twój porządek w tym świecie – Twoim świecie. Boże, nawróć nas do Ciebie, abyśmy doznali odnowy dzięki mocy Twojej miłości. Panie, wysłuchaj nas!

W Kyrie eleison...

L Dobry Boże, Władco nasz, zewsząd docierają do nas smutne, tragiczne, przerażające wiadomości. Człowiek podnosi rękę na godność drugiego człowieka. Zadaje mu straszne cierpienie. Jakże cięży i boli takie cierpienie, kiedy skrzywdzeni zderzają się z milczeniem, biernością, obojętnością bliźnich.

Panie, obraża Cię przewlew krwi wskutek wojen, popełnianych przestępstw, zniewalanie i utrwalanie niewolnictwa. Rani Cię stosowanie fizycznej i psychicznej przemocy. Smuci i gniewa Cię wykorzystywanie przeciwko innym przewagi technologicznej i ekonomicznej.

Boże, który jesteś Miłością, odmień serca czyniących zło, aby zapragnęli życia dla Ciebie i bliźnich. Panie, wysłuchaj nas!

W Kyrie eleison...

L Boże, Sędzio sprawiedliwy, Ty ujmujesz się zawsze za krzywdzonymi i wymierzasz sprawiedliwość. Pamiętamy, że jesteś Bogiem Abła i Kaina – dzieci Adama i Ewy. Nie jest Ci obojętny Abel, więc ujmujesz się za nim. Nie jest Ci też obojętny Kain, chociaż potępiasz przelanie przez niego krwi jego brata Abła. Boże, piętno Kaina, które kładziesz na jego czole, jest Twoim znakiem sprzeciwu wobec odwetu. Pomóż nam pamiętać o tym przesłaniu. Prosimy o prowadzenie Twego Ducha, abyśmy porzucili chęć zemsty i za wskazaniem Chrystusa miłowali przyjaciół oraz nieprzyjaciół naszych. Niech skrzywdzeni oraz sprawcy krzywd zawsze pamiętają o Tobie, Sprawiedliwym Sędzi! Boże niech wszyscy uszanują Twój sąd dla dobra wspólnego. Panie wysłuchaj nas!

W Kyrie eleison...

L (P) Miłosierny Boże, w chrzcie Świątym przyjąłeś nas do Twojego ludu, do powszechnego Kościoła i obdarowałeś godnością Twoich dzieci – córek i synów. Jesteśmy Twoim ludem, Twoim Kościołem. Umacniaj nas w jedności, kiedy zmawiamy wyznanie wiary w Ciebie – Boga w Trójcy Świętej Jedyne. Pomóż nam w każdym czasie i miejscu wyznawać Ciebie z radością i wdzięcznością. Niech miłość do Ciebie oraz do siostr i braci naszych uskrzydła nas w codziennej służbie miłosierdzia. Pobudza nas do modlitwy o nasze wspólnoty kościelne i o wszystkich ludzi. Prowadź swój Kościół na całym świecie. Pomóż nam cieszyć się zawsze, kiedy zmawiamy symbol wiary. Prosimy Cię, uczyni nas zdolnymi do służby w tym świecie.

Miej w opiece i prowadź nasze siostry i braci w Burkina Faso, we wszystkich krajach Afryki oraz w całym świecie. Niech Twój Duch życiodajny odrodzi nas wszystkich, aby nasze życie było pełne owoców Ducha Świętego: pokoju, radości, miłości, dobroci, uprzejmości, łagodności, wierności, cierpliwości i wstrzeźliwości. I aby Twoje imię było uwielbione po wsze czasy.

W Amen.

WZÓR IV

(opracowanie: Kościół rzymskokatolicki)

P Bóg najpełniej objawił swoje miłosierdzie względem nas w swoim Synu. Zgromadzeni w Duchu Świątym zanieśmy do dobrego Ojca wspólne prośby.

L „Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne”? Módlmy się za Kościół Chrystusa, aby zawsze dawał właściwą odpowiedź na to pytanie, a jego świadectwo, by docierało do wszystkich ludzi. Ciebie prosimy.

W Wysłuchaj nas, Panie!

L „Będziesz miłował Pana, swego Boga”. Módlmy się za hierarchów kościelnych i wszystkich duchownych, aby przewodzili swoim wspólnotom w posłuszeństwie Panu i w miłości do Niego. Ciebie prosimy.

W Wysłuchaj nas, Panie!

L „Będziesz miłował bliźniego jak siebie samego”. Módlmy się za wszystkich chrześcijan, aby ich życie było wcieleniem ofiarnej miłości Chrystusa. Ciebie prosimy.

W Wysłuchaj nas, Panie!

L „A kto jest moim bliźnim?”. Módlmy się za ludzi odmiennych poglądów, religii, wyznań, narodowości, aby szukali prawdy i woli Bożej, a w nas zawsze odnajdywali bliźniego. Ciebie prosimy.

W Wysłuchaj nas, Panie!

L „Podszedł do niego, opatrzył mu rany”. Módlmy się za chorych, opuszczonych, ubogich, uchodźców i skrzywdzonych, aby doznali pomocy w swoich potrzebach. Ciebie prosimy.

W Wysłuchaj nas, Panie!

L „Idź i ty czyn podobnie”. Módlmy się za nas samych, abyśmy postępowali tak, jak tego naucza nas Chrystus i byli godni zaszczytnej miana miłosiernego Samarytanina. Ciebie prosimy.

W Wysłuchaj nas, Panie!

- P** Panie, nasz Boże, wysłuchaj naszych prośb przez Twojego Syna – Miłosiernego Samarytanina ludzkości i każdego z nas, który żyjesz i królujesz na wieki wieków.
- W** Amen.

WZÓR V

(opracowanie: Kościół rzymskokatolicki)

- P** Jako wspólnota, wezwana do miłości Boga i bliźniego, wnosimy nasze prośby:

(Po każdym wezwaniu odpowiemy: „Amen, niech się tak stanie!”)

- L** Aby wszyscy ludzie poznali miłość Boga objawioną w Chrystusie!

W Amen, niech się tak stanie!

- L** Aby chrześcijanie byli rozpoznawani w świecie po miłości bliźniego!

W Amen, niech się tak stanie!

- L** Aby nasi pasterze dawali przykład służby na wzór Chrystusa!

W Amen, niech się tak stanie!

- L** Aby każda wspólnota stawała się gościnnym domem i szkołą miłości!

W Amen, niech się tak stanie!

- L** Aby znękani na duszy i ciele znaleźli właściwą pomoc i opiekę!
W Amen, niech się tak stanie!
- L** Abyśmy nie omijali ludzi, którzy są w potrzebie!
W Amen, niech się tak stanie!
- P** Panie, który jesteś Miłością i Miłosierdziem, wysłuchaj naszego błagania i pośpiesz nam na pomoc, który żyjesz i królujesz na wieki wieków.
W Amen.

2. Niektóre kluczowe daty z historii Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan

- ok. 1740 W Szkocji spotykamy się z ruchami charyzmatycznymi, mającymi powiązania z Kościołami Ameryki Północnej, których przesłanie odnowy zawiera modlitwy za inne Kościoły i z innymi Kościołami.
- 1820 Ks. James Haldane Stewart publikuje *Wskazówki dla ogólnego zjednoczenia chrześcijan w modlitwie o wylanie Ducha Świętego*.
- 1840 Ks. Ignatius Spencer występuje z propozycją Zjednoczenia w Modlitwie dla Jedności.
- 1867 Pierwsza Konferencja Biskupów Anglikańskich w Lambeth w preambule do *Rezolucji* podkreśla wagę modlitwy o jedność.
- 1894 Papież Leon XIII zachęca do przeprowadzania Oktawy Modłów o Jedność w kontekście świąt Zesłania Ducha Świętego.

- 1908 Obchody Oktawy Jedności Kościoła zostały zainicjowane w styczniu przez ks. Paula Wattsona.
- 1926 Ruch „Wiara i Ustrój” rozpoczyna wydawanie *Propozycji na Oktawę Modłów o Jedność Chrześcijan*.
- 1935 Ks. Paul Couturier z Francji popiera Powszechny Tydzień Modlitwy o Jedność Chrześcijan opierając się na modlitwie o jedność, „jakiej chce Chrystus i przez środki, które On wybiera”.
- 1958 Centrum „Jedność Chrześcijan” (Lyon, Francja) i Komisja „Wiara i Ustrój” Światowej Rady Kościołów rozpoczynają wspólne przygotowania materiałów na Tydzień Modlitw.
- 1964 Dekret o ekumenizmie II Soboru Watykańskiego podkreśla fakt, że modlitwa jest duszą ruchu ekumenicznego i w ten sposób zachęca do obchodzenia Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan.
- 1966 Komisja „Wiara i Ustrój” Światowej Rady Kościołów i Sekretariat ds. Jedności Chrześcijan (obecnie Papieska Rada ds. Popierania Jedności Chrześcijan) rozpoczynają wspólne oficjalne przygotowania tekstu na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan (wykorzystanego po raz pierwszy w 1968 r.)
- 1975 Projekt początkowy tekstów Tygodnia Modlitw został przygotowany przez wspólnotę lokalną, następnie przepracowany przez Komisję „Wiara i Ustrój” oraz Papieską Radę ds. Popierania Jedności Chrześcijan. Staje się to praktyką lat następnych.
- 1998 Po raz pierwszy w Polsce Rada ds. Ekumenizmu Konferencji Episkopatu Polski i Polska Rada Ekumeniczna wydają wspólnie zeszyt na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan.
- 2004 Komisja „Wiara i Ustrój” i Papieska Rada ds. Popierania Jedności Chrześcijan decydują, że broszury z tekstami na Tydzień

Modlitw o Jedność Chrześcijan będą wspólnie publikowane i prezentowane w tym samym formacie.

2008 Obchody stulecia Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan.

3. Tematy Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan

Opracowane we współpracy Komisji „Wiara i Ustrój” Światowej Rady Kościołów i papieskiej Dykasterii (niegdyś Sekretariatu, potem Rady) ds. Popierania Jedności Chrześcijan od 1968 r.:

- 1968 *Ku chwale Jego majestatu* (Ef 1,14).
- 1969 *Powołani do wolności* (Ga 5,13).
Spotkanie przygotowawcze w Rzymie, Włochy.
- 1970 *Jesteśmy współpracownikami Boga* (1 Kor 3,9).
Spotkanie przygotowawcze w klasztorze Niederaltaich, RFN.
- 1971 *... i komunია Ducha Świętego* (2 Kor 13,13).
Spotkanie przygotowawcze w Bari, Włochy.
- 1972 *Przykazanie nowe daję wam* (J 13,34).
Spotkanie przygotowawcze w Genewie, Szwajcaria.
- 1973 *Panie, naucz nas modlić się* (Łk 11,1).
Spotkanie przygotowawcze w opactwie Montserrat, Hiszpania.
- 1974 *Niechaj wszelki język wyznaje, że Jezus Chrystus jest Panem* (Flp 2,11).
Spotkanie przygotowawcze w Genewie, Szwajcaria.

W kwietniu 1974 r. do Kościołów został wysłany list w sprawie utworzenia grup lokalnych, które mogą uczestniczyć w przygotowywaniu

tekstów na Tydzień Modlitw. Grupa australijska była pierwszą, która się zaangażowała, przygotowując początkowy projekt broszury na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan w 1975 r.

- 1975 *To jest wola Ojca, aby wszystko na nowo zjednoczyć w Chrystusie jako Głowie* (Ef 1,10).
Projekt tekstu opracowany przez grupę australijską – spotkanie przygotowawcze w Genewie, Szwajcaria.
- 1976 *Jesteśmy powołani do stawania się podobnymi Jemu* (1 J 3,2).
Projekt tekstu opracowany przez Konferencję Kościołów na Karaibach – spotkanie przygotowawcze w Rzymie, Włochy
- 1977 *Nadzieja zawieść nie może* (Rz 5,1-5).
Projekt tekstu opracowany w Libanie, podczas wojny domowej – spotkanie przygotowawcze w Genewie, Szwajcaria.
- 1978 *Nie jesteście już obcymi* (Ef 2,13-22).
Projekt tekstu opracowany przez ekumeniczną grupę Manchester, Anglia.
- 1979 *Służcie sobie wzajemnie ku chwale Bożej* (1 P 4,7-11).
Projekt tekstu opracowany w Argentynie – spotkanie przygotowawcze w Genewie, Szwajcaria.
- 1980 *Przyjdź Królestwo Twoje* (Mt 6,10).
Projekt tekstu opracowany przez grupę ekumeniczną z Berlina, NRD – spotkanie przygotowawcze w Mediolanie, Włochy.
- 1981 *Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch* (1 Kor 12,3b-13).
Projekt tekstu opracowany przez Ojców z Graymoor, USA – spotkanie przygotowawcze w Genewie, Szwajcaria.
- 1982 *Niech wszyscy znajdą swój dom w Tobie, o Panie* (Ps 84).
Projekt tekstu opracowany w Kenii – spotkanie przygotowawcze w Mediolanie, Włochy.

- 1983 *Jezus Chrystus, Życiem świata* (1 J 1,1-4).
Projekt tekstu opracowany przez grupę ekumeniczną z Irlandii – spotkanie przygotowawcze w Céligny (Bossey), Szwajcaria.
- 1984 *Powołani do jedności przez Krzyż naszego Pana* (1 Kor 2,2; Kol 1,20).
Spotkanie przygotowawcze w Wenecji, Włochy.
- 1985 *Ze śmierci do życia z Chrystusem* (Ef 2,4.7).
Projekt tekstu opracowany na Jamajce – spotkanie przygotowawcze w Grandchamp, Szwajcaria.
- 1986 *Bądźcie moimi świadkami* (Dz 1,6.8).
Teksty zaproponowane w Jugosławii (Słowenii) – spotkanie przygotowawcze w Jugosławii.
- 1987 *Zjednoczeni w Chrystusie jesteśmy nowym stworzeniem* (2 Kor 5,17).
Projekt tekstu opracowany w Anglii – spotkanie przygotowawcze w Taizé, Francja.
- 1988 *Miłość Boga usuwa lęk* (1 J 4,18).
Projekt tekstu opracowany we Włoszech – spotkanie przygotowawcze w Pinerolo, Włochy.
- 1989 *Budować wspólnotę: jedno Ciało w Chrystusie* (Rz 12,5-6a).
Projekt tekstu opracowany w Kanadzie – spotkanie przygotowawcze w Whaley Bridge, Anglia.
- 1990 *Aby wszyscy byli jedno (...) aby świat uwierzył* (J 17).
Projekt tekstu opracowany w Hiszpanii – spotkanie przygotowawcze w Madrycie, Hiszpania.
- 1991 *Chwalcie Boga wszystkie narody* (Ps 117; Rz 15,5-13).
Projekt tekstu opracowany w Niemczech – spotkanie przygotowawcze w Rotenburgu nad Fuldą, Niemcy.

- 1992 *Ja jestem z wami (...) idźcie więc* (Mt 28,16-20).
Projekt tekstu opracowany w Belgii – spotkanie przygotowawcze w Bruges, Belgia.
- 1993 *Zanieść owoce Ducha Świętego dla jedności chrześcijan* (Ga 5,22-23).
Projekt tekstu opracowany w Zairze – spotkanie przygotowawcze pod Zurychem, Szwajcaria.
- 1994 *Dom Boga: wezwani, aby być jednego serca i jednego ducha* (Dz 4,23-35).
Projekt tekstu opracowany w Irlandii – spotkanie przygotowawcze w Dublinie, Irlandia.
- 1995 *Koinonia: komunია w Bogu i między sobą* (J 15,1-17).
Projekt tekstu opracowany przez Komisję „Wiara i Ustrój” – spotkanie przygotowawcze w Bristolu, Anglia.
- 1996 *Słuchajcie, stoję u drzwi i kołaczę* (Ap 3,14-22).
Projekt tekstu opracowany w Portugalii – spotkanie przygotowawcze w Lizbonie, Portugalia.
- 1997 *W imię Chrystusa (...) pojednajcie się z Bogiem* (2 Kor 5,20).
Projekt tekstu opracowany w Skandynawii – spotkanie przygotowawcze w Sztokholmie, Szwecja.
- 1998 *Duch Święty wspiera nas w słabości naszej* (Rz 8,14-27).
Projekt tekstu opracowany we Francji – spotkanie przygotowawcze w Paryżu, Francja.
- 1999 *Bóg zamieszka wraz z nimi i będą oni Jego ludem, a On będzie Bogiem z nimi* (Ap 21,3).
Projekt tekstu opracowany w Malezji – spotkanie przygotowawcze w klasztorze Bose, Włochy.
- 2000 *Niech będzie błogosławiony Bóg, który nappełnił nas wszelkim błogosławieństwem w Chrystusie* (Ef 1,3).
Projekt tekstu opracowany przez Radę Kościołów Bliskiego

- Wschodu – spotkanie przygotowawcze w sanktuarium La Verna, Włochy.
- 2001 *Ja jestem Drogą i Prawdą, i Życiem* (J 14,6).
Projekt tekstu opracowany w Rumunii – spotkanie przygotowawcze w Vulcan, Rumunia.
- 2002 *U Ciebie jest źródło życia* (Ps 36,10).
Projekt tekstu opracowany przez Radę Konferencji Episkopatów Europy (CCEE) i Konferencję Kościołów Europejskich (KEK) – spotkanie przygotowawcze w Centrum ekumenicznym Ottmaring k. Augsburga, Niemcy.
- 2003 *Ten skarb przechowujemy w glinianych naczyniach* (2 Kor 4,7).
Projekt tekstu opracowany w Argentynie – spotkanie przygotowawcze w Centrum ekumenicznym Los Rubios w Maladze, Hiszpania.
- 2004 *Mój pokój wam daję* (J 14,27).
Projekt tekstu opracowany w Aleppo, Syria – spotkanie przygotowawcze w Palermo, Włochy.
- 2005 *Chrystus jedynym fundamentem Kościoła* (1 Kor 3,1-23).
Projekt tekstu opracowany na Słowacji – spotkanie przygotowawcze w Piestanach, Słowacja.
- 2006 *Gdzie dwóch albo trzech gromadzi się w Moje imię, tam jestem pośród nich* (Mt 18,20).
Projekt tekstu opracowany w Irlandii – spotkanie przygotowawcze w Prosperous, Co. Kildare, Irlandia.
- 2007 *Nawet głuchym przywraca słuch i niemym mowę* (Mk 7,37).
Projekt tekstu opracowany w Afryce Południowej – spotkanie przygotowawcze w Faverges, Francja.

- 2008 *Nieustannie się módlcie* (1 Tes 5,17).
Projekt tekstu opracowany w USA – spotkanie przygotowawcze w Graymoor, Garrison, USA.
- 2009 *Aby byli jedno w twoim ręku* (Ez 37,19)
Projekt tekstu opracowany w Korei – spotkanie przygotowawcze w Marsylii, Francja.
- 2010 *Wy jesteście tego świadkami* (Łk 24,48)
Projekt tekstu opracowany w Szkocji – spotkanie przygotowawcze w Glasgow, Szkocja.
- 2011 *Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach* (Dz 2,42).
Projekt tekstu opracowany w Jerozolimie – spotkanie przygotowawcze w Saydnaya, Syria.
- 2012 *Przemienieni przez zwycięstwo Jezusa Chrystusa* (por. 1 Kor 15,51-58).
Projekt tekstu opracowany w Polsce – spotkanie przygotowawcze w Warszawie, Polska.
- 2013 *Czego Bóg od nas oczekuje?* (por. Mi 6,6-8).
Projekt tekstu opracowany w Indiach – spotkanie przygotowawcze w Bangalore, Indie.
- 2014 *Czyż Chrystus jest podzielony?* (1 Kor 1,1-17).
Projekt tekstu opracowany w Kanadzie – spotkanie przygotowawcze w Montrealu, Kanada.
- 2015 *Jezus rzekł do Samarytanki: „Daj mi pić!”* (por. J 4,7).
Projekt tekstu opracowany w Brazylii – spotkanie przygotowawcze w São Paulo, Brazylia.

- 2016 *Wezwani, by ogłaszać wielkie dzieła Pana* (por. 1 P 2,9).
Projekt tekstu opracowany na Łotwie – spotkanie przygotowawcze w Rydze, Łotwa.
- 2017 *Pojednanie – miłość Chrystusa przynaglanas* (por. 2 Kor 5,14-20).
Projekt tekstu opracowany w Niemczech – spotkanie przygotowawcze w Wittenberdze, Niemcy.
- 2018 *Prawica Twoja wstawiła się mocą* (Wj 15,6).
Projekt tekstu opracowany na Karaibach – spotkanie przygotowawcze w Nassau, na Wyspach Bahama.
- 2019 *Dąż do sprawiedliwości* (Pwt 16,20).
Projekt tekstu opracowany w Indonezji – spotkanie przygotowawcze w Dżakarcie, Indonezja.
- 2020 *Życzliwymi bądźmy* (por. Dz 28,2).
Projekt tekstu opracowany na Malcie – spotkanie przygotowawcze w Rabacie, Malta.
- 2021 *Trwajcie w miłości mojej, a przyniesiecie obfity owoc* (por. J 15,5-9).
Projekt tekstu opracowany przez Wspólnotę Monastyczną z Grandchamp w Szwajcarii – spotkanie przygotowawcze w domu Wspólnoty w Areuse, Szwajcaria.
- 2022 *Zobaczyliśmy Jego gwiazdę na Wschodzie i przyszliśmy oddać Mu pokłon* (Mt 2,2).
Projekt tekstu opracowany przez Radę Kościołów Bliskiego Wschodu z siedzibą w Bejrucie (Liban) – spotkania przygotowawcze odbywały się zdalnie.
- 2023 *Czyńcie dobro; szukajcie sprawiedliwości* (por. Iz 1,17).
Projekt tekstu opracowany przez Radę Kościołów Minnesoty (USA) – spotkania przygotowawcze w Bossey w Szwajcarii.

2024 *Będziesz miłował Pana, swego Boga... a swego bliźniego jak siebie samego*(Łk 10,27).

Projekt tekstu opracowany przez grupę chrześcijan z Burkina Faso koordynowaną przez Wspólnotę Chemin Neuf – spotkania przygotowawcze w Rzymie.

SPIS TREŚCI

Część I: Wprowadzenie

1. Słowo polskiego zespołu redakcyjnego	3
2. Tekst biblijny	5
3. Wprowadzenie w tematykę roku 2024	6
4. Przygotowanie materiałów na 2024 rok	11
5. Sytuacja ekumeniczna w Burkina Faso	13
6. Prezentacja Wspólnoty Chemin Neuf	15
7. Oficjum o Jedności Chrześcijan	16

Część II: Nabożeństwo ekumeniczne

1. Wskazówki dla przygotowujących nabożeństwo	19
2. Porządek nabożeństwa	19

Część III: Rozważania biblijne i modlitwy na osiem dni

DZIEŃ PIERWSZY – czwartek, 18 stycznia 2024	31
<i>Pomóż nam, Panie, zwrócić nasze życie ku Tobie</i>	
DZIEŃ DRUGI – piątek, 19 stycznia 2024	34
<i>Pomóż nam, Panie, całym sercem kochać Ciebie, bliźniego i siebie samych</i>	

DZIEŃ TRZECI	– sobota, 20 stycznia 2024	38
	<i>Panie, otwórz nasze serca na tych, których nie zauważamy</i>	
DZIEŃ CZWARTY	– niedziela, 21 stycznia 2024	41
	<i>Panie, spraw, abyśmy nigdy nie odwracali się od potrzebujących</i>	
DZIEŃ PIĄTY	– poniedziałek, 22 stycznia 2024	45
	<i>Panie, pomóż nam nieść nadzieję zranionym</i>	
DZIEŃ SZÓSTY	– wtorek, 23 stycznia 2024	49
	<i>Panie, niech nasze Kościoły będą gościnnymi domami uzdrowienia</i>	
DZIEŃ SIÓDMY	– środa, 24 stycznia 2024	52
	<i>Panie, naucz nas być bliźnimi</i>	
DZIEŃ ÓSMY	– czwartek, 25 stycznia 2024	55
	<i>Panie, uczyń nas miłosiernymi świadkami Twojego królestwa</i>	

Część IV: Materiały pomocnicze

1. Modlitwa wiernych	59
2. Niektóre kluczowe daty z historii Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan	68
3. Tematy Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan	70